

05.08.2015

Forslag

til

Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer¹

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på:

1) Sager om, hvorvidt en person, der med henblik på etablering ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

2) Sager om personer, der som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager agter midlertidigt og lejlighedsvist at levere tjenesteydelser af et lovreguleret erhverv i Danmark, når personen påberåber sig udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

3) Sager om personer, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv, har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer.

Stk. 2. Det pågældende lovregulerede erhverv, jf. stk. 1, skal i Danmark være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 3. Såfremt der kan ansøges om europæisk erhvervspas til erhvervet efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-tidende 2013, nr. L 354, s. 132.

kvalifikationer, finder loven anvendelse på sager, hvor ansøgeren af europæisk erhvervspas allerede lovligt er etableret som erhvervsudøver i Danmark, eller hvor ansøgeren har opnået sine erhvervmæssige kvalifikationer i Danmark. 1. pkt. finder anvendelse, uanset om det pågældende erhverv er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer i Danmark eller ej.

Kapitel 2

Principper for erhvervsudøvelse

§ 2. Personer, der er statsborgere i et EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, har adgang til at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark og udøve det på samme vilkår, som gælder for personer med danske erhvervmæssige kvalifikationer, hvis personerne opfylder betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer.

Stk. 2. En person, der som tjenesteyder midlertidigt og lejlighedsvist leverer tjenesteydelser i Danmark, er underlagt de faglige, fagretlige og administrative adfærdsregler, der er direkte knyttet til de erhvervmæssige kvalifikationer.

Kapitel 3

Indgivelse af ansøgning og anmeldelse

§ 3. Personer med udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, indgiver ansøgning om adgang til varigt at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark (etablering) til den danske myndighed, som administrerer det pågældende lovregulerede erhverv (den kompetente myndighed).

Stk. 2. Personer med udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer, jf. § 1, stk. 1, nr. 2, der agter midlertidigt og lejlighedsvist at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, underretter inden erhvervsudøvelsen ved en anmeldelse den kompetente myndighed, hvis der er fastsat krav om anmeldelse i de regler, der gælder for erhvervet for den pågældende personkreds.

Stk. 3. Ansøgning om europæisk erhvervspas, jf. § 1, stk. 3, til brug for etablering eller anmeldelse af midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i et eller flere medlemslande, skal indgives til den kompetente myndighed ved anvendelse af den elektroniske løsning, som myndigheden giver adgang til. En ansøgning om europæisk erhvervspas indgivet via den elektroniske løsning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for den kompetente myndighed i informationssystemet for det indre marked. Ansøgninger, der ikke indgives via den elektroniske løsning, afvises af myndigheden.

Stk. 4. Den kompetente myndighed modtager sager om europæisk erhvervspas sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder.

Stk. 5. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om muligheden for at indgive ansøgning om europæisk erhvervspas på anden måde end ved anvendelse af den elektroniske løsning efter stk. 3 med henblik på, at den kompetente myndighed opretter et IMI-dossier i informationssystemet for det indre marked.

Kapitel 4

Anerkendelsesprocedure for etablering og midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser

§ 4. Den kompetente myndighed påser, at personer, jf. § 2, stk. 1, med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, der ansøger om adgang til varigt at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, opfylder de betingelser, der er nævnt i § 2, stk. 1, for at udøve erhvervet.

Stk. 2. Den kompetente myndighed påser, at personer, jf. § 1, stk. 1, opfylder de betingelser for udøvelsen af det lovregulerede erhverv, som fremgår af reglerne for det enkelte erhverv.

Stk. 3. Den kompetente myndighed, der modtager anmeldelse fra en tjenesteyder med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, påser, at de dokumenter, der efter reglerne for det enkelte erhverv er påkrævede for anmeldelsen af midlertidig og lejlighedsvis tjenesteydelse, jf. artikel 7, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, fremgår af anmeldelsen. En anmeldelse skal fornys en gang om året, hvis personen ønsker at udføre midlertidige eller lejlighedsvis tjenesteydelser i løbet af det kommende år.

Stk. 4. Hvis der er fastsat krav herom i reglerne for det pågældende erhverv, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, påser den kompetente myndighed, at de dokumenter, der efter reglerne for det enkelte erhverv er påkrævede for anmeldelsen af midlertidig og lejlighedsvis tjenesteydelse, jf. stk. 3, fremgår af anmeldelsen. Den kompetente myndighed påser tillige om tjenesteyderen opfylder betingelserne, jf. stk. 1 og 2, og underretter tjenesteyderen om, hvorvidt der skal foretages forudgående kontrol af denne.

Kapitel 5

Anerkendelsesprocedure for etablering og midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser for det europæiske erhvervspas

§ 5. Den kompetente myndighed verificerer ægtheden og gyldigheden af de påkrævede dokumenter, som knytter sig til ansøgningen om europæisk erhvervspas indgivet af personer, jf. § 1, stk. 3, med henblik på etablering eller midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser indenfor erhverv, som er omfattet af forudgående kontrol i det berørte medlemsland, hvortil der søges erhvervspas, og videresender ansøgningen til det medlemsland, hvortil der søges erhvervspas, jf. artikel 4d, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 2. Den kompetente myndighed påser, at ansøgninger og de påkrævede dokumenter indgivet af personer, jf. § 1, stk. 3, der ansøger om europæisk erhvervspas, opfylder kravene om ægthed og gyldighed, jf. stk. 1, og udsteder og sender straks det europæiske erhvervspas med henblik på midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser indenfor erhverv, som ikke er omfattet af forudgående kontrol i det berørte medlemsland, hvortil der søges erhvervspas, jf. direktivets artikel 4c, stk. 1.

Stk. 3. Hvis indehaveren fortsat ønsker at levere tjenesteydelser efter udløbet af 18 måneder, skal vedkommende oplyse den kompetente myndighed herom. Hvis indehaveren af et europæisk erhvervspas ønsker at levere tjenesteydelser i andre medlemslande end dem, der oprindeligt blev oplyst i den i stk. 2 omhandlede ansøgning, kan vedkommende søge om en sådan udvidelse.

§ 6. Ansøgning om det europæiske erhvervspas, som er verificeret af og sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder til den kompetente myndighed i Danmark med henblik på etablering eller midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser indenfor erhverv, som her i landet er omfattet af forudgående kontrol, behandles af den kompetente myndighed efter reglerne i § 4, stk. 1, 2 og 4, med henblik på udstedelse af et europæisk erhvervspas.

Stk. 2. Det europæiske erhvervspas sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder til den kompetente myndighed i Danmark udgør en anmeldelse af midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser indenfor erhverv, som ikke er omfattet af forudgående kontrol i Danmark og behandles efter reglerne i § 4, stk. 3, 1. pkt. Hvis der foreligger et europæisk erhvervspas, kan der ikke kræves yderligere anmeldelse i løbet af de efterfølgende 18 måneder.

§ 7. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om det europæiske erhvervspas.

Kapitel 6

Anerkendelse af praktikophold, anerkendelse af delvis adgang og anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper

§ 8. Såfremt adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark forudsætter gennemførelse af et praktikophold, skal den kompetente myndighed, når den behandler en ansøgning om tilladelse til at udøve erhvervet, anerkende praktikopholdet, jf. artikel 55a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 2. Praktikopholdet skal være gennemført

- 1) i et andet EU-land,
- 2) i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller
- 3) i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Stk. 3. Praktikophold gennemført i et tredjeland kan tages i betragtning ved behandling af ansøgninger efter stk. 1.

Stk. 4. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om anerkendelse af praktikophold.

§ 9. Hvis en person har søgt om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, og der ikke kan gives fuld adgang til udøvelse af erhvervet, træffer den kompetente myndighed, såfremt der ansøges herom, beslutning om delvis adgang til udøvelse af erhvervet, jf. artikel 4f, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 2. Beslutning om delvis adgang, jf. stk. 1, kan kun træffes, såfremt samtlige betingelser i direktivets artikel 4f, stk. 1, er til stede.

Stk. 3. Når den kompetente myndighed har truffet afgørelse om delvis adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, skal udøvelsen af erhvervet ske under hjemlandets titel, og erhvervsudøveren skal klart angive omfanget af sin erhvervsmæssige aktivitet for tjenestemodtagerne. Vedkommende minister kan fastsætte regler om anvendelse af den erhvervsmæssige titel oversat til dansk.

Stk. 4. Delvis adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv kan afvises, hvis det er begrundet i tvingende almene hensyn, og hvis det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at nå det ønskede mål.

Stk. 5. Bestemmelser om delvis adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv finder ikke anvendelse på erhvervsudøvere, der er omfattet af direktivets ordninger for automatisk anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

§ 10. Såfremt der for et lovreguleret erhverv er vedtaget en fælles uddannelsesramme eller en fælles uddannelsestest, jf. artikel 49a og 49b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, skal den kompetente myndighed lægge uddannelsesrammen eller uddannelsestesten til grund for sin behandling af en ansøgning fra en person, der søger om udøvelse af det lovregulerede erhverv i Danmark, herunder en ansøgning om europæisk erhvervspas.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt Danmark fritages fra forpligtelsen til at indføre en fælles uddannelsesramme eller en fælles uddannelsestest.

Kapitel 7

Gebyr

§ 11. Ansøgeren kan pålægges et gebyr for afholdelse af udgifter til gennemførelse af egnethedsprøve eller prøvetid samt i forbindelse med ansøgning om europæisk erhvervspas. Gebyret fastsættes og opkræves af den myndighed, der henholdsvis forestår gennemførelse af egnethedsprøven eller prøvetiden, og som behandler sager om europæisk erhvervspas. Gebyrets størrelse må ikke overstige de faktiske omkostninger i forbindelse hermed.

Stk. 2. Vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om gebyret.

Kapitel 8

Pligt til indberetning m.v.

§ 12. De kompetente myndigheder skal én gang årligt indberette statistiske oplysninger til Uddannelses- og Forskningsministeriet om myndighedernes behandling af ansøgninger om etablering, anmeldelser og ansøgninger om europæisk erhvervspas.

Stk. 2. På baggrund af oplysningerne indberettet efter stk. 1 kan Uddannelses- og Forskningsministeriet anmode de kompetente myndigheder om uddybende oplysninger til brug for den beretning, som uddannelses- og forskningsministeren skal afgive til Folketinget, jf. § 11 i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., og den rapport, der skal afgives til Europa-Kommissionen.

Stk. 3. De kompetente myndigheder indberetter løbende oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt indberetter løbende ajourførte oplysninger om reglerne og procedurerne for de ansøgninger og anmeldelser, der er nævnt i stk. 1, herunder størrelsen på eventuelle gebyrer, jf. § 11, til Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Stk. 4. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, der skal indberettes efter stk. 1-3 og om indberetningernes form.

§ 13. Uddannelses- og Forskningsministeriet kan indhente oplysninger hos offentlige myndigheder, private institutioner, faglige organisationer m.fl., når det har relevans for ministeriets administration af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og varetagelsen af direktivets koordinatorfunktion, jf. direktivets artikel 56, stk. 4, og støttecenterfunktion, jf. artikel 57b.

Stk. 2. Vedkommende minister skal gennemgå nye regler eller regler, som er blevet fjernet eller lempet i det retssystem, der begrænser adgangen til et erhverv eller udøvelsen heraf, og oplyse uddannelses- og forskningsministeren herom.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhentning og indberetning af oplysninger, jf. stk. 1 og 2.

Kapitel 9

Administrativt samarbejde m.v.

§ 14. De kompetente myndigheder i Danmark sender på forespørgsel fra kompetente myndigheder i de øvrige EU-lande, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til

udøvelse af lovregulerede erhverv, i overensstemmelse med artikel 8, artikel 50, stk. 2 – 3b, artikel 56, stk. 1 – 2a, og artikel 57b, stk. 3, i Europa-Kommissionens og Rådets direktiv om erhvervsmæssige kvalifikationer, oplysninger om de forhold, der fremgår af disse bestemmelser.

Stk. 2. Den kompetente myndighed i Danmark indhenter på samme måde, jf. stk. 1, oplysninger fra de kompetente myndigheder i de i stk. 1 nævnte medlemslande.

§ 15. Hvis en domstol har fundet, at en erhvervsudøver har benyttet forfalsket dokumentation for sine erhvervsmæssige kvalifikationer til at ansøge om anerkendelse af sine erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, skal den kompetente myndighed i Danmark inden 3 dage efter datoen for afsigelsen af en dom underrette de kompetente myndigheder i alle de øvrige EU-lande, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, om identiteten af denne erhvervsudøver, jf. direktivets artikel 56a, stk. 3.

Stk. 2. Samtidig med udsendelsen af advarslen underretter den kompetente myndighed i Danmark skriftligt den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen, jf. direktivets artikel 56a, stk. 6.

Stk. 3. Den kompetente myndighed i Danmark modtager på samme måde, jf. stk. 1, underretning fra medlemslandenes kompetente myndigheder.

Kapitel 10

Forskellige bestemmelser

§ 16. Uddannelses- og Forskningsministeriet koordinerer gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om anerkendelse af uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på opfyldelse af direktivet.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om

- 1) prøver og attestation af eksamensbeviser for bygningskonstruktører og
- 2) attestation af arkitekters eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser.

§ 17. Uddannelses- og forskningsministeren kan bemyndige andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt uddannelses- og forskningsministeren, og kan fastsætte regler om udøvelsen af disse beføjelser.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Har uddannelses- og forskningsministeren bemyndiget en statslig myndighed under Uddannelses- og Forskningsministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder at afgørelser ikke skal kunne påklages.

Kapitel 11

Ikrafttræden m.v.

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010, ophæves.

Stk. 3. Følgende bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.
- 2) Bekendtgørelse nr. 1411 af 16. december 2009 om delegation af ministeren for videnskab, teknologi og udviklings beføjelser i lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.
- 3) Bekendtgørelse nr. 1134 af 27. november 2008 om anerkendelse af eksamensbeviser på arkitektområdet, der er udstedt i et EU-land, i et EØS-land eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv.

§ 19. I lov nr. 384 af 25. maj 2009 om tjenesteydelser i det indre marked foretages følgende ændring:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende 2006 nr. L 376 af den 27. december 2006, s. 36) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EU-Tidende 2006 nr. L 255 af 30. september 2005, s. 22).«

2. Efter § 16 indsættes som § 16 a:

»§ 16 a. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om elektroniske procedurer med henblik på opfyldelse af de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som vedrører kvikskranken.

§ 20. I lov nr. 526 af 28. maj 2014 om formidling af fast ejendom m.v. foretages følgende ændring:

1. I § 12, stk. 1, § 13, stk. 1, og tre steder i §§ 16-18 ændres »lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark« til: »lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer«.

§ 21. I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 14. juni 2013, som ændret ved § 14 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 10 i lov nr. 736 af 25. juni 2014 og lov nr. 1373 af 16. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres: »(EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368) og« til »(EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368),« og efter »(EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 5)« indsættes »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EU-Tidende 2005 nr. L 255, s. 22) med senere ændringer«.

2. I § 52 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Miljø- og fødevareministeren fastsætter, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, regler om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer.

§ 22. I lov om landinspektørvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 17. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Noten* til loven affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255, s. 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2013 nr. L 354, s. 132, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006 nr. L 376, s. 36.«

2. Overalt i loven ændres »Miljøministeren« til: »Energi-, forsynings- og klimaministeren«, »miljøministeren« ændres til: »energi-, forsynings- og

klimaministeren« og »Miljøministerens« ændres til: »Energi-, forsynings- og klimaministerens«.

3. Efter § 1 indsættes:

»§ 2. Personer, som er lovligt etableret i andre EU- lande, EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, og som opfylder betingelserne i artikel 4f i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, kan få beskikkelse til at alene udføre en del af de arbejder, som landinspektører med beskikkelse efter lovgivningen har eneret til at udføre. Sådanne personer er omfattet af lovens bestemmelser som landinspektører med beskikkelse, jf. dog § 4, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om behandling af ansøgninger om beskikkelse efter stk. 1.«

4. § 4, *stk. 1*, affattes således:

»Matrikulære arbejder må kun udføres af praktiserende landinspektører og deres assistenter med landinspektørbeskikkelse, herunder personer med særlig beskikkelse dertil i medfør af § 2, jf. dog stk. 2.«

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund

3. Gældende ret

3.1. Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark

3.1.1. Anvendelsesområde m.v.

3.1.2. Statistiske indberetninger, koordinering af gennemførelsen af anerkendelsesdirektivet m.v.

4. Nødvendige ændringer af dansk ret

4.1. Fælles emner

4.1.1. Europæisk erhvervspas

4.1.2. Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne

4.1.3. Dimittender kan få anerkendt et praktikophold ("traineeship") fra en anden medlemsstat

4.1.4. Indførelse af regler for delvis anerkendelse (delvis adgang) til udøvelse af lovregulerede erhverv

4.1.5. Indførelse af fælles uddannelsesprincipper ("Common Training Principles")

4.1.6. Mulighed for at få anerkendelse hvor erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet

4.1.7. Obligatorisk anvendelse af Indre Markeds Informationssystem (IMI)

4.1.8. Indførelse af et advarselssystem ved anvendelse af forfalsket dokumentation

4.1.9. En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion

4.1.10. Udvidelse af servicedirektivets kvikskranke (Point of Single Contact)

4.1.11. Beføjelse til Europa-Kommissionen til at vedtage almenyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter

4.1.12. Øvrige væsentlige tiltag

4.2. Sektorale emner

4.2.1. Harmoniserede minimumskrav til uddannelse – den automatiske anerkendelse

4.2.2. Afklaring og opdatering af erhvervsvirksomhed oplistet i direktivets bilag IV

4.2.3. En mere klar og effektiv underretnings- og notifikationsprocedure

4.2.4. Mulighed for meritoverførsel for dele af speciallægeuddannelser

4.2.5. Sprogkompetencer og herunder indskærpelse af krav om bestemte sprogkompetencer for sundhedspersonale

4.2.6. Løbende faglig udvikling (Current Professional Development, CPD)

4.2.7. Indførelse af et advarselssystem – fratagelse af autorisation

5. Lovforslagets udformning – gennemførelse af det reviderede direktiv om anerkendelse af erhvervsfaglige kvalifikationer i dansk ret

5.1. Det europæiske erhvervs kort (European Professional Card, EPC)

5.2. Anerkendelse af praktikophold, anerkendelse af delvis adgang og anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper

5.3. Underretning og indhentning af oplysninger

5.3.1. Beretning til Folketinget og Europa-Kommissionen m.v.

5.3.2. Revision af omfanget af lovregulerede erhverv – forenkling og liberalisering (transparensøvelsen) – artikel 59

5.3.3. Indførelse af et advarselssystem ved anvendelse af forfalsket dokumentation

5.4. En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion

5.4.1. Støttecenterfunktionen - artikel 57b, koordinatorfunktionen – artikel 56, stk. 4, og udvalget, der bistår Europa-Kommissionen - artikel 58-udvalget, m.v.

5.4.2. Elektroniske procedurer og kvikskranken

6. Ligestillingsmæssige konsekvenser

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

10. De miljømæssige konsekvenser

11. Forholdet til EU-retten

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, s. 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-tidende 2013, nr. L 354, s. 132 (i det følgende benævnt »anerkendelsesdirektivet« eller »direktivet«).

Når der i den følgende tekst henvises til bestemmelser i ændringsdirektiv 2013/55/EU alene, bruges benævnelsen »ændringsdirektiv«.

Anerkendelsesdirektivet af 7. september 2005 skulle være implementeret i national lovgivning senest den 20. oktober 2007, og dele af direktivet blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 123 af 13. februar 2007 om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke og lov om dispachører samt ophævelse af lov om registrerede arkitekter (Forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark), der trådte i kraft den 1. oktober 2007. Endvidere er dele af direktivet blevet gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 1174 af 10. oktober 2007 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer samt ved ændringer i den relevante sektorlovgivning.

Det hidtil gældende direktiv 2005/36/EF er således allerede implementeret i dansk ret.

Den nye lov afløser den eksisterende lov, der tidligere har implementeret Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige

kvalifikationer. Den nye lov implementerer dele af det reviderede direktiv 2005/36/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU om ændring af direktiv 2005/36/EF og om IMI-forordning 1024/2012.

Det konsoliderede anerkendelsesdirektiv, som er optrykt som bilag 2 til lovforslaget, skal være gennemført i national lovgivning senest den 18. januar 2016.

2. Baggrund

Formålet med revisionen af anerkendelsesdirektivet har været at revidere og modernisere systemet for medlemsstaternes anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, så det bliver mindre byrdefuldt for EU-borgere, som gennem uddannelse og/eller erhvervserfaring (og ikke ufaglærte), er fuldt kvalificerede til at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig erhvervsdrivende eller lønmodtager i en anden medlemsstat. Revisionen tilsigter på den måde at styrke det indre marked og arbejdskraftens frie bevægelighed i EU med henblik på vækst og jobskabelse.

I Europa-Kommissionens rapport (KOM(2010) 603 endelig) om unionsborgerskab af 27. oktober 2010 »Afskaffelse af hindringerne for unionsborgernes rettigheder« blev behovet for at lette den administrative byrde i forbindelse med anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer fremhævet.

Endvidere pegede Europa-Kommissionen i sin meddelelse af 13. april 2011 (KOM(2011) 206 endelig) »Akten for det indre marked, Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid, Sammen om fornyet vækst« på, at arbejdskraftens frie bevægelighed er et af nøgleordene for Europas konkurrenceevne og på behovet for at modernisere EU-reglerne på området.

I sine konklusioner (EUCO 52/1/11) støttede Det Europæiske Råd den 23. oktober 2011 en sådan modernisering og opfordrede Europa-Parlamentet og Rådet til at nå frem til en politisk aftale om revision af direktiv 2005/36/EF inden udgangen af 2012. I sin beslutning (2011/2024(INI)) af 15. november 2011 om gennemførelsen af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer opfordrede Europa-Parlamentet endvidere Europa-Kommissionen til at fremsætte et forslag.

Kvalificeret arbejdskrafts fleksibilitet og mobilitet er en kilde til vækst. Det er derfor vigtigt, at fuldt kvalificerede ledige nemt kan flytte dertil, hvor der findes arbejdspladser. Reglerne omfatter ikke blot tilrejsende arbejdskraft, men giver også den danske arbejdskraft, og ikke mindst de veluddannede ledige, de tilsvarende muligheder, således at danske borgere får de bedste muligheder for at rejse ud, og få anerkendt deres danske kvalifikationer og få adgang til at arbejde på tværs af grænserne i EU.

Revisionen af direktivet skal ses i sammenhæng med retten til mobilitet for fuldt kvalificerede borgere og udfordringerne på de europæiske arbejdsmarkeder, som bl.a. handler om mangel på kvalificeret arbejdskraft sameksisterende med høj arbejdsløshed, især blandt unge.

De nye regler styrker mobiliteten men beskytter også forbrugere og patienter:

Det reviderede direktiv styrker blandt andet patientsikkerheden ved at skærpe kontrollen af sprogfærdigheder hos sundhedspersonale og styrker patientsikkerheden og forbrugerne ved at indføre et fælleseuropæisk advarselssystem inden for de lovregulerede erhverv, som omhandler arbejdet med sundhed eller børn og unge.

Det reviderede direktiv indeholder endvidere regler om et advarselssystem, som skal hindre, at erhvervsudøvere, der er blevet dømt for forfalskning af kvalifikationsbeviser, kan rejse til en anden medlemsstat og søge anerkendelse der på baggrund af et falsk dokument.

Advarselssystemet er en vigtig sikkerhedsmekanisme for både arbejdspladsen og de borgere, der modtager en arbejdsydelse, sådan at borgere ikke kommer i kontakt med personer, der er dømt for fejlbehandling, overtrædelse af faglige eller disciplinære regler i erhvervet, eller som har begået en anden, relevant strafbar handling, f.eks. pædofili eller forfalskning af et bevismiddel.

Med revisionen af direktivet er der sket en kvalitets sikring på uddannelsesområdet bl.a. ved, at minimumuddannelseskravene for de vigtigste sundhedsfaglige uddannelser i højere grad fremover vil ligne de danske. De fælleseuropæiske minimumuddannelseskraav til læger, sygeplejersker, jordemødre, dyrlæger, farmaceuter, tandlæger samt arkitekter er således efter mere end 20 år blevet opdateret, og medlemsstaterne skal fremme den løbende faglige udvikling for disse erhverv. Ligeledes er de 5 uddannelsesniveauer, som er fastlagt med henblik på anvendelsen af direktivets generelle ordning, justeret, og instrumenter som European Credit Transfer and Accumulation System (ECTS-systemet), European Qualification Framework (EQF), som sikrer transparens og sammenlignelighed af uddannelser, samt anerkendelse af livslang læring, det vil sige læring, som man deltager i igennem hele livet, er indarbejdet i det reviderede direktiv.

Det reviderede direktiv åbner for mere automatisk anerkendelse af faglige kvalifikationer:

På baggrund af forslag fra europæiske eller nationale faglige organisationer eller kompetente myndigheder kan medlemsstaterne indgå en aftale om at indføre de såkaldte ”fælles uddannelsesrammer” og ”fælles uddannelsestests”. Alle, der har opnået kvalifikationer efter sådanne fælles uddannelsesprincipper, det vil sige, de har gennemgået en fælles uddannelsesramme eller har bestået en fælles test, vil få ret til

automatisk anerkendelse af kvalifikationerne i alle de medlemsstater, der har indgået aftalen.

Det reviderede direktiv gør det muligt for dimittender at få anerkendt et praktikophold fra en anden medlemsstat, når praktikopholdet er et krav til autorisation. Med dette kodificeres EU-Domstolens retspraksis på området, jf. Domstolens afgørelse af 13. november 2003 i sag C-313/01, Morgenbesser.

Flere kan få adgang til at udøve en del af erhvervet (delvis adgang):

Det bliver under visse omstændigheder muligt at få adgang til at udøve en del af et lovreguleret erhverv i en anden medlemsstat, som erhvervsudøveren er fuldt kvalificeret til at udøve i hjemlandet. Dette vil gavne erhvervsudøvere, hvis erhverv eksisterer som et selvstændigt erhverv i hjemlandet, men som indgår som en del af et andet og bredere erhverv i værtslandet. Bestemmelsen kodificerer EU-Domstolens retspraksis på området, jf. Domstolens afgørelse af 19. januar 2006 i sag C-330/039, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos mod Administración del Estado.

Transparensinitiativet skal sikre en mere gennemsigtig, objektiv og kritisk tilgang til reguleringen af erhverv, hvor formålet med initiativet er at fjerne unødvendige barrierer for adgang til erhvervsudøvelse i EU.

Det reviderede direktiv styrker anerkendelsesrammer og processer, så faglige kvalifikationer kan anerkendes på en hurtig, effektiv og pålidelig måde:

Medlemsstaternes kontaktpunkter styrkes og ændres til støttecentre og samarbejdet mellem disse og samarbejdet med medlemsstaterne styrkes ligeledes, alle procedurer kan fremover afvikles gennem kvikskranken, og sagsbehandlingsfristerne er efter revisionen blevet kortere på de områder, hvor der indføres et europæisk erhvervspas. Borgere kan, når de søger om europæisk erhvervspas, starte anerkendelsesproceduren i deres eget hjemland i stedet for at sende autorisationsansøgningen til udlandet. Hvis sagsbehandlingsfristerne ikke overholdes, bliver kvalifikationerne anerkendt, og erhvervspasset udstedt, efter princippet om stiltiende accept. Tjenesteyderen, der har erhvervspas, og som ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt, får mulighed for at bruge erhvervspasset i 18 måneder i flere medlemsstater.

I Danmark søges det reviderede direktiv implementeret med centrale tværgående bestemmelser via nærværende lovforslag og derudover, som hidtil, implementeret gennem ændringer af sektorlovgivningen for at sikre korrekt gennemførelse i konteksten af det enkelte sektorområde, sikre entydighed og brugervenlighed, og således at personer, der søger anerkendelse m.v., kan finde reglerne for behandlingen af deres sag i den lovgivning, som regulerer deres konkrete erhverv.

Efter vedtagelsen af det reviderede anerkendelsesdirektiv er gennemførelsen af det reviderede direktiv koordineret i en tværministeriel arbejdsgruppe nedsat af Uddannelses- og Forskningsministeriet, Styrelsen for Videregående Uddannelser, med deltagelse af alle berørte ministerområder. Hvert ministerområde har ansvar for at koordinere implementeringen af det reviderede direktiv for eget ressort samt i forhold til eksterne parter på det pågældende område.

Europa-Kommissionen har efter vedtagelsen af det reviderede anerkendelsesdirektiv i løbet af 2014 afholdt en række møder om implementering af direktivet. Styrelsen for Videregående Uddannelser har deltaget på Danmarks vegne.

Styrelsen for Videregående Uddannelser har derudover deltaget i en uformel nordisk arbejdsgruppe i Nordisk Ministerråd om revisionen og gennemførelse af det reviderede direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

3. Gældende ret

3.1. Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark

Lov nr. 476 af 9. juni 2004 om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark trådte i kraft den 1. august 2004. Loven er siden ændret ved lov nr. 123 af 13. februar 2007 om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke og lov om dispachører samt ophævelse af lov om registrerede arkitekter (Forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark), der trådte i kraft den 1. oktober 2007, og lov nr. 1280 af 16. december 2009 om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark (Forenkling af procedure ved autorisationsansøgninger m.v.), der trådte i kraft den 1. januar 2010.

Loven fra 2007 om forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark havde i vidt omfang sin baggrund i gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Direktivet konsoliderede et gensidigt anerkendelsessystem, som oprindeligt var baseret på 15 sektordirektiver. Loven implementerede sammen med ændringer i den relevante sektorlovgivning direktiv 2005/36/EF.

3.1.1. Anvendelsesområde m.v.

Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark finder efter § 1 anvendelse på sager om, hvorvidt en person, der ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig eller lønmodtager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig

anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer. Loven finder anvendelse både på sager om ansøgning om varig etablering, og hvor der skal foretages anmeldelse ved midlertidig og lejlighedsvis udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark. Lovens § 1, stk. 2, giver mulighed for en procedureundtagelse for erhverv, der vedrører Erhvervs- og Vækstministeriets område. Hjemmelen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 818 af 22. juli 2004 om anvendelse af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark på erhverv under Økonomi- og Erhvervsministeriets (Søfartsstyrelsens) ressort.

Lovens § 2 bestemmer, at personer, der er statsborgere i EU, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, har adgang til at udøve et lovreguleret erhverv her i landet og udøve det på samme vilkår, som gælder for personer med danske erhvervsmæssige kvalifikationer, hvis de opfylder betingelserne i anerkendelsesdirektivet eller aftaler indgået mellem Danmark og andre nordiske lande om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Lovens § 3, stk. 1 og 2, angiver, at personer, der påberåber sig erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i udlandet som grundlag for en ansøgning om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark, skal indgive ansøgning om adgang til at udøve et lovreguleret erhverv til den kompetente myndighed for det pågældende erhverv. Dette gælder uanset statsborgerskab og i hvilket land, de udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer er opnået. Det samme gælder indgivelse af en anmeldelse, jf. § 3, stk. 4, fra personer, der midlertidigt eller lejlighedsvist agter at udøve et lovreguleret erhverv her i landet, såfremt der er fastsat regler herom for det pågældende erhverv og for den pågældende personkreds.

Den kompetente myndighed behandler sager om ansøgning og anmeldelse efter reglerne i direktivet og reglerne herom for det pågældende erhverv og for den pågældende personkreds, jf. lovens § 3, stk. 3 og 4. Der kan således gælde forskellige regler alt efter statsborgerskabet hos den pågældende indehaver af de udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

3.1.2. Statistiske indberetninger, koordinering af gennemførelsen af anerkendelsesdirektivet m.v.

Efter lovens § 4 skal en kompetent myndighed, der modtager anmeldelser eller træffer afgørelser i en sag, som er omfattet af loven, én gang årligt indberette statistiske oplysninger om anmeldelserne og afgørelserne til Uddannelses- og Forskningsministeriet. Oplysningerne skal bruges til den beretning, som uddannelses- og forskningsministeren skal afgive til Folketinget, jf. § 11 i lov om vurdering af

udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., og den rapport, der skal afgives til Europa-Kommissionen.

Efter lovens § 5 koordinerer Uddannelses- og Forskningsministeriet gennemførelsen af direktivet, og i medfør af § 6 kan den kompetente myndighed pålægge en ansøger betaling for afholdelse af udgifter til gennemførelse af egnethedsprøve eller prøvetid.

Lovens § 7 er en hjemmel for uddannelses- og forskningsministeren til at delegere sine kompetencer efter loven. Hjemmelen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1411 af 16. december 2009 om delegation af ministeren for videnskab, teknologi og udviklings beføjelser i lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Efter lovens § 7 a kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om henholdsvis prøver og attestation af eksamensbeviser for bygningskonstruktører og attestation af arkitekters eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser. Hjemmelen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1134 af 27. november 2008 om anerkendelse af eksamensbeviser på arkitektområdet, der er udstedt i et EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv.

4. Nødvendige ændringer af dansk ret

Med lovforslaget er der i vid udstrækning tale om en videreførelse af gældende ret, idet anerkendelsesdirektivet fra 2005 allerede er implementeret i dansk ret. Dette lovforslag viderefører processen for indgivelse af ansøgninger, anmeldelser, de statistiske indberetninger, koordinatorfunktionen for direktivet m.v.

Det reviderede direktiv indeholder dels en række tværgående bestemmelser, som vedrører alle - eller potentielt alle - sektorer, dels en række sektorspecifikke bestemmelser. Dette nødvendiggør, at der skal fastsættes bestemmelser dels af tværgående og dels sektoral karakter.

I det følgende forstås ”medlemsstaterne” som medlemsstaterne i EU. Ved ”medlemslande” forstås medlemsstaterne i EU, Det Europæiske Økonomiske Samarbejde og lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, p.t. Schweiz.

4.1. Fælles emner

4.1.1. Europæisk erhvervspas

I marts 2010 lancerede Europa-Kommissionen en evaluering af anerkendelsesdirektivet, hvilket medførte, at interessenter som borgere, erhvervsudøvere, organisationer og kompetente myndigheder blev hørt over 2 omgange af Kommissionen i 2011. Ifølge Europa-Kommissionen har størstedelen af interessenterne udtrykt sig positive overfor idéen om indførelsen af et europæisk erhvervspas.

Europa-Kommissionen oprettede i 2011 en styregruppe for det europæiske erhvervspas med eksterne eksperter, der udarbejdede en række case studies, som blev præsenteret på Single Market Forum i Krakow i oktober 2011. I en deklARATION (KrakowdeklARATIONEN) udstedt den 4. oktober 2011 af deltagerne på konferencen, fremgik det, at et europæisk erhvervspas kunne fremme mobiliteten i EU-landene, især ved at gøre anerkendelsesproceduren mere simpel og hurtigere, ved at give erhvervsudøverne mere sikkerhed og ved at fremme tilliden mellem de nationale myndigheder. Europa-Kommissionen udsendte sit forslag til det reviderede anerkendelsesdirektiv den 19. december 2011, hvor de konkrete forslag til udformning af erhvervspasset, procedure m.m. fremgik (KOM(2011) 883 endelig).

Det reviderede direktiv indfører som noget nyt et europæisk erhvervspas, jf. direktivets artikel 4a-4e, som har til formål at forenkle eksisterende anerkendelsesprocedurer til gavn for borgere og at effektivisere kompetente myndigheders anerkendelsesarbejde. Erhvervspasset bliver som de første erhverv indført for erhvervene sygeplejerske, farmaceut, fysioterapeut, bjergfører og ejendomsmægler.

Betingelserne for, at erhvervspasset kan indføres for et lovreguleret erhverv, fremgår af direktivets artikel 4a, stk. 7, første afsnit, hvorefter der skal være en betydelig mobilitet eller potentiale for en betydelig mobilitet inden for det pågældende erhverv, der har været udtrykt tilstrækkelig interesse fra de berørte interessenter, og erhvervet eller den uddannelse, der er rettet mod udøvelse af erhvervet, er lovreguleret i et betydeligt antal medlemsstater.

Det europæiske erhvervspas udstedes som et elektronisk certifikat, og udstedelsen af et erhvervspas bliver en frivillig ordning for borgere på de områder, hvor passet indføres. Erhvervspasset kan anvendes til brug for både den faste etablering og for levering af de midlertidige og lejlighedsvis tjenesteydelser.

Et erhvervspas vil udelukkende blive oprettet og behandlet elektronisk i IMI (Indre Markeds Informationssystem). Indehaveren af en erhvervsmæssig kvalifikation får mulighed for at indgive ansøgning om et europæisk erhvervspas i sit hjemland via et onlineværktøj stillet til rådighed af Europa-Kommissionen, der automatisk opretter et IMI-dossier for den pågældende ansøger. Proceduren starter således med, at en ansøger via hjemmesiden opretter sin egen personlige online-konto. Her kan ansøgeren uploade de dokumenter, der er nødvendige for at få behandlet en ansøgning om erhvervspas. Ligeledes vil ansøgeren kunne se status for behandlingen af ansøgningen, downloade det udstedte erhvervspas og forny sin ansøgning, f.eks. hvis vedkommende ønsker at udøve sit erhverv i et nyt medlemsland.

Initiativet i det reviderede direktiv knytter i højere grad processen med at søge om anerkendelse til at arbejde i et andet EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejde eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv til hjemlandet med henblik på at lette anerkendelsesarbejdet i værtslandet. Dette begrundes med det faktum, at det er hjemlandet, som er i besiddelse af de relevante oplysninger om ansøgeren, eftersom hjemlandet udsteder uddannelsesbeviser, autorisationsbeviser m.v., og som er i besiddelse af oplysninger om kravene til erhvervsudøvelse i hjemlandet og om erhvervsudøverens lovlige etablering i hjemlandet.

Med henblik på at sikre tekniske specifikationer og nødvendige foranstaltninger, integritet, fortrolighed og rigtighed af informationer, som er indeholdt i erhvervspasset og i den tilhørende IMI-fil, vedtager Europa-Kommissionen, jf. anerkendelsesdirektivets artikel 4e, stk. 7, andet afsnit, de nødvendige gennemførelsesretsakter. Gennemførelsesretsakterne vedtages med inddragelse af direktivets artikel 58-udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

Udeforstående som f.eks. arbejdsgivere, kunder eller patienter kan få bekræftet gyldigheden og ægtheden af et erhvervspas ved at tilgå det online-redskab, som udvikles af Europa-Kommissionen.

4.1.1.1. Indre Markeds Informationssystem (IMI) som teknisk indgang ("back office") for bl.a. europæisk erhvervspas

Med henblik på effektivisering og forenkling af procedurerne i tilknytning til behandling af ansøgninger om erhvervsmæssig anerkendelse, herunder oprettelse og validering af europæisk erhvervspas, vil det allerede tilgængelige it-system, Indre Markeds Informationssystem (IMI), efter det reviderede direktiv blive udnyttet fuldt ud, og konkret ses en forkortelse af sagsbehandlingsfrister for ansøgninger, der er ledsaget af erhvervspasset.

IMI-systemet, som allerede i dag bruges af kompetente myndigheder, vurderes at have skabt større tillid samt bedre og mere effektivt samarbejde mellem de europæiske myndigheder. Som følge af det styrkede samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, skal IMI bruges som myndighedernes tekniske indgang ("back office"), hvor ansøgernes dokumenter opbevares, og hvor oprettelse og validering af erhvervspas bliver udført.

IMI-systemet er opbygget således, at en række i direktivet stillede krav til de kompetente myndigheders sagsbehandlingstider indfries gennem automatiske funktioner i systemet, hvis de kompetente myndigheder forholder sig passive. De automatiske funktioner i IMI kommer til udtryk ved, at IMI-systemet f.eks. automatisk udsteder erhvervspasset på vegne af den kompetente myndighed i Danmark, hvis denne f.eks. ikke har truffet en afgørelse indenfor den i direktivet fastsatte frist (stiltiende accept). Det vil fremgå af erhvervspasset, at dette er blevet udstedt på baggrund af stiltiende accept.

4.1.1.2. Databeskyttelse i forbindelse med behandling af ansøgning om europæisk erhvervspas

IMI-systemet, hvori den elektroniske behandling af en ansøgning om europæisk erhvervspas vil foregå, er blevet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF (»IMI-forordningen«). Ansøgninger om erhvervspas skal derfor behandles i overensstemmelse med de regler, som fremgår af forordningen.

Det fremgår af det reviderede anerkendelsesdirektiv, at medlemsstaterne sikrer, at indehaveren af et europæisk erhvervspas til enhver tid og uden omkostninger for indehaveren efter anmodning kan bede om berigtigelse af urigtige eller ufuldstændige oplysninger eller om sletning og blokering af det pågældende IMI-dossier.

De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten og hjemlandet ajourfører det pågældende IMI-dossier rettidigt med oplysninger om disciplinære foranstaltninger eller strafferetlige sanktioner, som vedrører et forbud eller en begrænsning, og som har konsekvenser for indehaveren af et europæisk erhvervspas' udøvelse af en virksomhed efter anerkendelsesdirektivet. Myndighederne skal i den forbindelse respektere de regler om beskyttelse af personoplysninger, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002

om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation). Disse opdateringer skal omfatte sletning af oplysninger, som ikke længere er påkrævede.

Indehaveren af det europæiske erhvervspas og de kompetente myndigheder, som har adgang til det pågældende IMI-dossier, underrettes omgående om eventuelle opdateringer.

Hvis der sker sådanne opdateringer, vil udenforstående, som har forsøgt at tilgå erhvervspasset online for f.eks. at få bekræftet dets gyldighed, blive mødt med en neutral sætning på hjemmesiden om, at man skal kontakte den relevante kompetente myndighed for at få yderligere information.

4.1.2. Revision af omfanget af lovregulerede erhverv i medlemsstaterne

Formålet med anerkendelsesdirektivets artikel 59 om gennemgang og revision af omfanget af lovregulerede erhverv er at sikre større gennemsigtighed og berettigelse for de regulerede erhverv gennem bestemte kvalifikationskrav, som stilles i medlemsstaterne. Bestemmelsen tager udgangspunkt i reglerne i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) om diskriminationsforbud og i medlemsstaternes hensyn til at regulere adgang til udøvelse af visse erhverv.

Indeholdt i bestemmelsen i direktivets artikel 59 er et krav til medlemsstaterne om at oplyse Europa-Kommissionen om de eksisterende lovregulerede erhverv i medlemsstaterne og at gennemføre en screening af disse, den såkaldte transparensøvelse.

Screeningen består af en undersøgelse af den nationale lovgivning for at konstatere, hvorvidt der til lovreguleringen af erhvervene i medlemsstaterne kan knyttes nogle objektive kriterier, som diskriminationsforbud, offentlig interesse, proportionalitet og nødvendighed eller andre tvingende almene hensyn i medlemsstaterne.

Senest ved udgangen af gennemførelsesperioden af det reviderede direktiv den 18. januar 2016 skal der udarbejdes en rapport om resultaterne af screeningen, om medlemsstaternes intentioner og om allerede gennemførte ændringer i reguleringen. Rapporterne forelægges alle medlemsstater med en høringsfrist på 6 måneder. Europa-Kommissionen udarbejder herefter en rapport, som forelægges for de nationale koordinatore for direktivet, inden rapporten sendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Dette følges op af en gensidig evaluering hver andet år, og det forventes, at medlemsstaterne fremover forud for regulering af nye erhverv og opdatering af reglerne for de allerede regulerede erhverv gennemfører en evaluering af kravene i de autorisationsregler, som foreslås.

4.1.3. Dimittender kan få anerkendt et praktikophold ("traineeship") fra en anden medlemsstat

Det hidtil gældende anerkendelsesdirektiv gælder ikke for personer, der har afsluttet deres studier, men som ikke er fuldt kvalificerede til selvstændig udøvelse af deres erhverv.

I sin dom af 13. november 2003 i sag C-313/01, Morgenbesser, præciserede EU-Domstolen imidlertid, at reglerne om fri bevægelighed gælder for sådanne sager, og at medlemsstater ikke principielt kan forhindre personer i at gennemføre en praktik eller prøvetid i en anden medlemsstat under en kvalificeret fagmands ansvar, hvis de giver deres egne borgere mulighed for dette. Det reviderede direktiv kodificerer dette i artikel 55a, jf. artikel 3, stk. 1, litra j, således, at medlemsstater skal sammenligne ansøgerens kvalifikationer med de kvalifikationer, der kræves nationalt, med henblik på at vurdere om de kan anerkendes, og dette gælder også praktikophold.

For at nationale bestemmelser ikke skal udgøre en hindring for især nyuddannedes mobilitet, giver det reviderede direktiv således mulighed for, at dimittender kan få anerkendt et praktikophold fra en anden medlemsstat i EU. Hvis praktik under eller efter et uddannelsesforløb således er et krav for at kunne udøve et lovreguleret erhverv i hjemlandet, skal praktikophold fra andre medlemsstater anerkendes. Praktikophold gennemført i tredjelande bør ligeledes tages i betragtning, når den kompetente myndighed overvejer en anmodning om adgang til et lovreguleret erhverv.

4.1.4. Indførelse af regler for delvis anerkendelse (delvis adgang) til udøvelse af lovregulerede erhverv

Forskellen inden for et bestemt erhverv i to medlemsstater kan være så stor, at erhvervsudøvere er nødt til at gennemgå et helt uddannelsesprogram i værtsmedlemsstaten for at kompensere for forskellene i de tilsvarende kvalifikationskrav i hjemlandet. Da EU-Domstolen fik forelagt denne problemstilling, udviklede Domstolen princippet om delvis anerkendelse, jf. dom af 19. januar 2006 i sag C-330/039, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos mod Administración del Estado. Domstolen fastslog således, at medlemsstaterne efter anmodning fra erhvervsudøveren under visse betingelser skal tillade delvis udøvelse af erhvervet. Dette princip er på baggrund af Domstolens retspraksis indarbejdet i det reviderede anerkendelsesdirektiv, jf. artikel 4f.

Efter ændringsdirektivets præambelbetragtning 7 gælder delvis adgang kun for erhvervsudøvere, der ønsker at udøve det samme erhverv i en anden medlemsstat. I visse tilfælde er den pågældende virksomhed i værtsmedlemsstaten en del af et erhverv med større aktiviteter end i hjemlandet, og princippet medfører, at f.eks. en fuldt kvalificeret vejingeniør fra medlemsstat A som delvis adgang vil kunne få

adgang til at arbejde som vejingeniør i medlemsstat B, hvor erhvervet omfatter både vej- og jernbaneingeniørfag.

Der er knyttet nogle konkrete kriterier som betingelse for at få delvis adgang til erhvervsudøvelsen. For det første skal vedkommende være fuldt kvalificeret i hjemlandet, dernæst skal forskellene mellem aktivitetsområderne være så store, at erhvervsudøveren skal gennemgå et fuldstændigt uddannelsesprogram for at kompensere for manglerne, og derudover skal den faglige aktivitet objektivt kunne adskille sig - være delbart - fra andre aktiviteter i værtslandet. Hvis disse kriterier er opfyldt, og erhvervsudøveren anmoder herom, så bør der under disse særlige omstændigheder gives delvis adgang til udøvelse af erhvervet. Delvis adgang kan afslås, hvis der foreligger tvingende almene hensyn, som defineret af EU-Domstolens retspraksis vedrørende artikel 49 og 56 i traktaten. Dette kan i særlig grad gøre sig gældende for erhverv i sundhedssektoren, hvis disse har konsekvenser for den offentlige sundhed eller patientsikkerheden, jf. eksempelvis EU-Domstolens afgørelse af 26. september 2013 i sag C-539/11, *Ottica New Line di Accardi Vincenzo*.

Muligheden for at få anerkendelse til delvis adgang gælder ikke for området for automatisk anerkendelse, det vil sige for erhvervsudøvere, der er omfattet af automatisk anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med direktivets kapitel II, III og IIIa i afsnit III.

4.1.5. Indførelse af fælles uddannelsesprincipper ("Common Training Principles")

Efter ændringsdirektivets præambelbetragtning 25 bør anerkendelsesdirektivet gennem indførelse af fælles uddannelsesprincipper fremme en øget automatisk anerkendelse. Med det reviderede anerkendelsesdirektiv, jf. artikel 49a og 49b, kan faglige organisationer eller kompetente myndigheder forelægge forslag for Europa-Kommissionen om sådanne fælles uddannelsesprincipper: Et fælles uddannelsesprogram ("Common Training Framework") eller en fælles prøve, en "Indre Markeds test" ("Common Training Test"). Erhvervsudøvere, som består prøven eller er i besiddelse af de bestemte uddannelseskvalifikationer, bliver berettigede til automatisk anerkendelse af deres kvalifikationer på tværs af grænserne i EU.

4.1.6. Mulighed for at få anerkendelse hvor erhvervet ikke er lovreguleret i hjemlandet

Efter det hidtil gældende anerkendelsesdirektiv kunne en statsborger fra en EU-medlemsstat, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, få sin autorisationsansøgning behandlet og anerkendt efter reglerne i direktivet i en anden medlemsstat, hvor erhvervet er lovreguleret. Med det reviderede direktiv er et krav om relevant erhvervs erfaring ændret fra mindst 2 år til mindst 1 år.

Hvis en erhvervsudøver fra en medlemsstat, hvor man ikke stiller krav om autorisation eller krav om et bestemt uddannelsesbevis for at få adgang til udøvelse af et erhverv, ønsker at arbejde i en anden medlemsstat, hvor erhvervet er lovreguleret, kan værtslandet kræve, at erhvervsudøveren beviser, at vedkommende ud over sit uddannelsesbevis har opnået relevant erhvervserfaring af mindst 1 års varighed i løbet af de sidste 10 år.

Kravet gælder både for midlertidig mobilitet og for varig etablering. Med det reviderede direktiv, jf. artikel 5, stk. 1, litra b, og artikel 13, stk. 2, jf. præambelbetragtning 8 og 12, gives der adgang til at få behandlet ansøgningen efter direktivet, hvis følgende betingelser er opfyldt: 1) Det fremgår af ansøgerens uddannelsesbevis, at vedkommende er uddannet til at udøve sit erhverv i hjemlandet, 2) uddannelsesbeviset er udstedt af en kompetent myndighed i uddannelseslandet (en kompetent myndighed kan i den sammenhæng være en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution), og 3) vedkommende kan dokumentere 1 års relevant erhvervserfaring i løbet af de sidste 10 år.

I tilfælde af, at der stadig er væsentlige forskelle mellem de erhvervsmæssige kvalifikationer fra hjemlandet og til værtslandets krav til kvalifikationer, kan den kompetente myndighed pålægge udligningsforanstaltninger.

Bestemmelsen gælder ikke for området for automatisk anerkendelse.

4.1.7. Obligatorisk anvendelse af Indre Markeds Informationssystem (IMI)

Samarbejdet mellem medlemsstaterne via IMI er allerede daglig praksis, og medlemsstaternes myndigheder udveksler allerede i dag relevante oplysninger om ansøgernes erhvervsmæssige kvalifikationer, lovlige etablering i hjemlandet m.v., jf. direktivets artikel 8 og artikel 56, stk. 1 og 2, jf. ændringsdirektivets præambelbetragtning 29.

Med det hidtil gældende anerkendelsesdirektiv blev pligten til et administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og krav om udveksling af oplysninger således udvidet. Udvekslingen af oplysninger mellem myndighederne sker primært via IMI og gennem en række præfabrikerede spørgsmål, som medlemsstaternes kompetente myndigheder, der behandler anmeldelses- eller autorisationssager, kan stille og få svar på det pågældende lands sprog.

Det er således allerede i dag obligatorisk for alle medlemsstaternes kompetente myndigheder at samarbejde. De berørte kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet udveksler oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af erhvervet. De kompetente myndigheder sørger for, at de oplysninger, de udveksler,

behandles fortroligt og under overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.

Det er imidlertid først i forbindelse med vedtagelsen af IMI-forordningen blevet fastsat, at samtlige medlemsstaternes kompetente myndigheder er forpligtet til at anvende IMI-systemet til dette formål. Af forordningen fremgår bl.a. en række bestemmelser, som tjener databeskyttelsesformål, herunder krav til myndighedernes behandling og opbevaring af personoplysninger. Der henvises herved endvidere til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).

4.1.8. Indførelse af et advarselsystem ved anvendelse af forfalsket dokumentation

Ifølge ændringsdirektivets præambelbetragtning 29 bør forpligtelsen til at sikre et højt niveau af sundhed og forbrugerbeskyttelse styrkes.

Hvis en person er dømt for at anvende forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer uanset hvilket lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat, der er tale om, så skal den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underrette de øvrige medlemsstater om identiteten af den dømte. Denne advarselsordning følger af direktivets artikel 56a, stk. 3.

Advarsler sendes via IMI senest 3 kalenderdage efter datoen for vedtagelsen af afgørelsen, og en (eller eventuelt flere) advarselskoordinator(er) modtager og sikrer, at videreforsendelsen af advarslen sker til den kompetente myndighed i hjemlandet, som har ansvar for adgang til udøvelse af det pågældende lovregulerede erhverv, og til de øvrige medlemsstaters advarselskoordinator(er). Advarselskoordinatoren har som udgangspunkt ikke adgang til personoplysninger.

Det er ikke et krav, at der foreligger en endelig afgørelse i den forstand, at mulighederne for at anke dommen eller påklage afgørelsen er udtømt. Afgørende for fremsendelse af en advarsel er, at der foreligger en dom eller afgørelse fra en domstol. Hvis f.eks. en appel resulterer i, at der sker en ændring af dommen, skal advarslen opdateres tilsvarende i IMI.

Når en kompetent myndighed i en medlemsstat modtager advarslen, skal den, hvis det er aktuelt for den pågældende sag, søge eventuelle yderligere oplysninger gennem det allerede etablerede system i artikel 8 og artikel 56 om medlemsstaternes samarbejde.

Der er således tale om et indberetningssystem, der kræver, at man om nødvendigt bruger IMI-systemet til nærmere undersøgelse af den pågældende person. Der henvises til afsnit 4.1.7.

For de erhvervsudøvere, hvis aktiviteter er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (herefter servicedirektivet), gælder det desuden, at de er omfattet af det advarselssystem, som allerede er hjemlet der.

4.1.9. En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion

De nuværende kontaktpunkter styrkes og bliver de såkaldte ”støttecentre” (”assistance centers”), som fortsat skal bistå borgere, også ved personlig vejledning, når disse ønsker at søge om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Samarbejdet mellem støttecentrene er formaliseret og styrket, sådan at der opnås tættere samarbejde mellem det nationale center og andre medlemsstaters centre og kompetente myndigheder og medlemsstaternes kvikskranger (Point of Single Contact).

4.1.10. Udvidelse af servicedirektivets kvikskranger (Point of Single Contact)

Kvikskrangerne er oprettet under servicedirektivet.

Med det reviderede anerkendelsesdirektiv udvides servicedirektivets kvikskranger til at omfatte alle professioner, således at alle kan ansøge om erhvervsmæssig anerkendelse via de kvikskranger, som er blevet oprettet under servicedirektivet.

Efter det reviderede anerkendelsesdirektiv, jf. artikel 57 og 57a, tilbydes alle borgere, der ønsker at få deres erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, at de kan henvende sig til de kvikskranger, som er oprettet i henhold til servicedirektivet, i stedet for at skulle henvende sig til flere offentlige myndigheder. Ved kvikskrangeren vil borgerne kunne få al information om de dokumenter m.v., som er nødvendige for at få deres kvalifikationer anerkendt, og de vil også her kunne foretage alle online-anerkendelsesekspeditioner.

4.1.11. Beføjelse til Europa-Kommissionen til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter

Europa-Kommissionen skal ifølge det reviderede anerkendelsesdirektivs artikel 57c fremover kunne udbygge eller ændre visse ikkevæsentlige bestemmelser i anerkendelsesdirektivet i overensstemmelse med TEUF artikel 290 om delegerede retsakter. Der er eksempelvis tale om muligheden for at foretage en teknisk opdatering af direktivets bilag I, IV, V og VII, at opdatere informationer om varigheden af enkelte uddannelser (overgang til European Credit Transfer Accumulation System

(ECTS normeringssystem)), om uddannelsestitler, uddannelsesinstitutioner m.v. Hidtil har dette skullet udøves efter komitologisystemet, jf. artikel 58, i det hidtil gældende direktiv.

4.1.12. Øvrige væsentlige tiltag

4.1.12.1. Begrundelse

Det reviderede anerkendelsesdirektiv fastsætter, jf. artikel 4d, stk. 4, og artikel 14, stk. 6, jf. præambelens betragtning 13, 3. pkt., at en afgørelse om at pålægge en udligningsforanstaltning skal behørigt begrundes, således at ansøgeren får mulighed for at opnå en bedre forståelse af sin situation og for at få afgørelsens lovlighed efterprøvet ved de nationale domstole. Direktivet fastlægger således krav til indholdet af den obligatoriske begrundelse for afgørelser truffet i medfør af direktivet, og de kompetente myndigheder er forpligtede til at overholde disse. Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at forvaltningslovens kapitel 6 om begrundelse m.v. er i overensstemmelse med direktivets krav om begrundelse. Det er dog den pågældende sektormyndighedens ansvar at sikre, at direktivets regler overholdes.

4.1.12.2. Livslang læring

Der er indført formel godkendelse af livslang læring, jf. artikel 7, stk. 4, artikel 14, stk. 5 og stk. 6, litra b, og artikel 22, som fremover, såfremt disse kvalifikationer er formelt attesteret af et relevant organ i hjemlandet eller etableringslandet, skal indgå i vurderingen af de samlede erhvervsmæssige kvalifikationer hos en person, der ansøger om anerkendelse af sine udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer. Livslang læring er karakteriseret ved al almen uddannelse, erhvervsuddannelse, uformel uddannelse og uformel læring, som en person deltager i gennem hele livet, og som resulterer i øget viden og øgede færdigheder og kompetencer.

4.1.12.3. ECTS og EQF

I ændringsdirektivet, og herunder ændringsdirektivets præambelbetragtning 11 og 17, betones muligheden for anvendelse af ECTS og EQF i forbindelse med oplysning om videregående uddannelsers varighed og indhold.

4.2. Sektorale emner

Det reviderede anerkendelsesdirektiv indeholder som hidtil en række sektorale emner, som søges gennemført i lovgivningen for enkelte erhverv.

4.2.1. Harmoniserede minimumskrav til uddannelse – den automatiske anerkendelse.

På anerkendelsesdirektivets sektorale område findes en række harmoniserede minimumuddannelseskra­v til uddannelse af læge, speciallæge, alment praktiserende læge, tandlæge, specialtandlæge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jordemoder, farmaceut, dyrlæge og arkitekt.

Disse minimumuddannelseskra­v har dannet grundlag for automatisk anerkendelse i over 20 år, men er - ikke mindst på grund af den videnskabelige og teknologiske udvikling - med det reviderede anerkendelsesdirektiv blevet opdateret og moderniseret.

Blandt de sektorale emner om den automatiske anerkendelsesordning for disse erhverv er bl.a.:

4.2.1.1. Sundhedsområdet

Efter det hidtil gældende direktiv er adgangskravet for optagelsen på sygeplejerske- og jordemoderuddannelsen mindst 10 års almen skolegang. Områderne har dog udviklet sig væsentligt i de sidste 3 årtier: Sundhedspleje i lokalområdet, brug af komplekse behandlinger og teknologi, som udvikler sig løbende, forudsætter, at sygeplejersker er i stand til at udføre mere selvstændigt arbejde. Revisionen af direktivets artikel 31 afspejler tillige det reelle adgangskrav for uddannelsen til sygeplejerske i størstedelen af medlemsstaterne. Direktivet forhøjer således adgangskravet til optagelse på sygeplejerskeuddannelsen fra den eksisterende 10 års almene skolegang til 12 års forudgående almen skolegang eller 10 års bestemt uddannelse.

Der er i direktivets artikel 40 sket en forhøjelse af adgangskravet til optagelse på jordemoderuddannelsen til 12 års forudgående almen skolegang, og minimumuddannelsesvarigheden af jordemoderuddannelsen er, jf. artikel 41, af mindst 3 års varighed med mindst 4.600 teoretiske og praktiske studier, hvilket også kan udtrykkes i dertil svarende ECTS-point, eller 2 års uddannelse med mindst 3.600 timer betinget af en forudgående sygeplejerskeuddannelse, hvilket også kan udtrykkes i dertil svarende ECTS-point. Uddannelsen indbefatter svangreomsorg for gravide.

For så vidt angår lægeuddannelsen, jf. direktivets artikel 24, og tandlægeuddannelsen, jf. artikel 34, er det reviderede direktivs minimumuddannelsesvarighed af lægeuddannelsen mindst 5 år med mindst 5.500 timers teoretisk og praktisk undervisning, hvilket også kan udtrykkes i dertil svarende ECTS-points, og minimumuddannelsesvarigheden af tandlægeuddannelsen er mindst 5 år, hvilket også kan være udtrykt i dertil svarende ECTS-point, og skal bestå af mindst 5.000 timers teoretiske og praktiske studier.

For farmaceutuddannelsens vedkommende er minimumuddannelsesvarigheden af farmaceutuddannelsen, jf. direktivets artikel 44, fastsat til mindst 5 år, hvilket også kan udtrykkes i tilsvarende ECTS-point, og som består af mindst 4 års teoretisk og praktisk undervisning og 6 måneders obligatorisk praktik på et offentligt apotek eller hospital superviseret af hospitalets farmaceutiske afdeling.

Der er på alle områderne tale om minimumuddannelseskrav, og det er op til de enkelte medlemsstater, om de nationalt vil sætte højere standarder.

I Danmark udbydes sundhedsuddannelser på de ovennævnte års varighed.

4.2.1.2 Arkitektområdet

Der er i direktivets artikel 46 sket en forhøjelse af minimumsvarigheden af arkitektuddannelsen fra hidtil 4 uddannelsesår til 5 uddannelsesår eller 4 uddannelsesår og 2 års praktik. Uddannelsen skal i lige høj grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider, og studieårene kan også udtrykkes i de dertil svarende ECTS-point.

Uddannelseskravene på 4 eller 5 års akademiske studier for arkitekter, som er defineret i artikel 46 i direktivet, er et minimumskrav, idet medlemsstaterne gerne må anvende højere standarder ved uddannelse af fremtidige arkitekter. I mange medlemsstater, herunder i Danmark, udbydes således i dag arkitektuddannelse af 5 års varighed.

4.2.2. Afklaring og opdatering af erhvervsvirksomhed oplistet i direktivets bilag IV

Anerkendelsesdirektivets artikler 16-20, jf. direktivets bilag IV, oplister visse former for virksomhed, som kan udøves som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende (eksempelvis håndværk, handel og industri), og som berettiger til automatisk anerkendelse såfremt følgende betingelser er opfyldt: 1) Et vist antal års relevant erhvervs erfaring som fuldt kvalificeret selvstændig erhvervsdrivende eller virksomhedsleder, som varierer i henhold til aktiviteten, 2) et vist antal års relevant erhvervs erfaring som arbejdstager eller virksomhedsleder kombineret med en erhvervsuddannelse, som varierer i henhold til aktiviteten, og 3) en identifikation af den erhvervs mæssige aktivitet baseret på bilag IV i direktivet.

Bilag IV henviser pt. til FN's "International Standard Industrial Classification of All Economic Activities" (ISIC) nomenklatur (United Nations Statistics Division (UNSD), International Standard Industrial Classification of all Economic Activities (ISIC)), som for nogle områder kan dateres helt tilbage til 1950'erne, 1960'erne, og 1980'erne, og som i den mellemliggende periode ikke nødvendigvis er opdateret, og som for visse former for erhvervs virksomhed senest er blevet opdateret i 2008.

På den baggrund kan bilag IV efter det reviderede direktiv opdateres af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med reglerne om delegerede retsakter, jf. artikel 20, og efter de betingelser, der er fastlagt i artikel 57c.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til afsnit 4.1.11.

4.2.3. En mere klar og effektiv underretnings- og notifikationsprocedure

Når en medlemsstat ønsker at få optaget en ny eller redigeret en eksisterende uddannelsestitel i bilag V til direktivet, det vil sige de områder, som er omfattet af den automatiske anerkendelse og direktivets minimumsuddannelseskrav, er der i det reviderede direktiv, jf. artikel 21a, indeholdt en beskrivelse af en mere klar og effektiv underretnings- og notifikationsprocedure til Europa-Kommissionen. På den måde sikres, at personer, der har gennemgået den konkrete uddannelse, kan påberåbe sig den automatiske anerkendelse. Notifikationerne skal ledsages af en rapport om uddannelsernes overensstemmelse med minimumsuddannelseskravene i direktivet. Rapporten udarbejdes af et kompetent organ udpeget af medlemsstaten. Notifikationerne sker via IMI.

4.2.4. Mulighed for meritoverførsel for dele af speciallægeuddannelser

Det hidtil gældende direktiv gav ringe mulighed for anerkendelse af tidligere undervisning som en del af uddannelseskurser i en speciallægeuddannelse. Af ændringsdirektivets præambelbetragtning 19 fremgår det, at medlemsstaterne med henblik på at forbedre mulighederne for anerkendelse, får mulighed for at give delvis dispensation fra dele af speciallægeuddannelsen, hvis den pågældende del af uddannelsen overlapper og allerede er gennemført i forbindelse med et andet speciallægeuddannelsesprogram i en anden medlemsstat, og hvis uddannelsesdelen som minimum er på et niveau, som svarer til uddannelsen i et givent speciale, jf. artikel 25, stk. 3a.

Den givne dispensation må ikke omfatte mere end halvdelen af minimumsvarigheden af den pågældende speciallægeuddannelse. Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes om den pågældende nationale lovgivning herom.

4.2.5. Sprogkompetencer og herunder indskærpelse af krav om bestemte sprogkompetencer for sundhedspersonale

Med det reviderede anerkendelsesdirektiv skærpes kravet i artikel 53 om bestemte sprogkompetencer indenfor erhverv, som har konsekvenser for patientsikkerheden. Der indføres således mulighed for en mere systematisk kontrol af sprogkompetencer hos sundhedspersonale, som er arbejdstagere, og når der er tale om sundheds erhverv med konsekvenser for patientsikkerheden.

Sprogkontrol kan i overensstemmelse med allerede gældende ret foretages i forbindelse med andre lovregulerede erhverv, f.eks. advokat, i tilfælde, hvor der hersker alvorlig og konkret tvivl om erhvervsudøverens sprogkunderskaber. Det er en betingelse at disse sprogkunderskaber er nødvendige for udøvelse af erhvervsaktiviteten, jf. direktivets artikel 53, stk. 1. I tilfælde af tvivl om rigtigheden af kvalifikationerne eller af det dokument, der dokumenterer sprogkunderskaberne, kan værtslandets kompetente myndighed fortrinsvis via IMI anmode den kompetente myndighed i hjemlandet om bekræftelse af rigtigheden af de kvalifikationer eller af det dokument, der dokumenterer sprogkunderskaberne.

De kompetente myndigheders og arbejdsgivers rolle er i det reviderede direktiv præciseret, og det er afklaret, at sprogkontrollen anvendes efter anerkendelsen af de erhvervsmæssige kvalifikationer. Men, som det anføres i ændringsdirektivets præambelbetragtning 26, er det navnlig vigtig for erhverv, som har konsekvenser for patientsikkerheden, at sprogkontrollen foretages, inden erhvervsudøveren påbegynder udøvelsen af erhvervet i værtsmedlemsstaten. Sprogkravene må ikke overstige, hvad der er nødvendigt og rimeligt for at udøve erhvervet i værtsmedlemsstaten, og en sprogkontrol bør være rimelig og nødvendig for det pågældende job og begrænses til kendskab til et officielt sprog eller, hvis dette sprog også er et af Unionens officielle sprog, et administrativt sprog i værtsmedlemsstaten.

4.2.6. Løbende faglig udvikling (Current Professional Development, CPD)

Ifølge ændringsdirektivets præambelbetragtning 15 bidrager den løbende faglige udvikling til sikker og effektiv vedligeholdelse og opdatering af kvalifikationer og praksis blandt erhvervsudøvere, der nyder godt af den automatiske anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer, det vil sige læger, speciallæger, praktiserende læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, specialtandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter.

Det er vigtigt at opmuntre til yderligere styrkelse af løbende faglig udvikling for disse erhverv. Den løbende faglige udvikling bør omfatte teknisk, videnskabelig, lovgivningsmæssig og etisk udvikling og bør motivere erhvervsudøvere til at deltage i livslang læring af relevans for deres erhverv. Dette i forlængelse af, at der allerede i dag, jf. præambelbetragtning 39 i direktivet, henvises til, at det påhviler medlemsstaterne at sikre en passende videreuddannelse med henblik på, at erhvervsudøvere kan holde sig orienteret om den tekniske og videnskabelige udvikling.

Der er således i det reviderede direktivs artikel 22, stk. 1, litra b, indført krav om løbende faglig udvikling, som i en række medlemsstater allerede er blevet obligatorisk i sundhedsvæsenet.

Medlemsstaterne bør udveksle bedste praksis på området, og Europa-Kommissionen skal underrettes om de foranstaltninger, der træffes herom senest den 18. januar 2016. Medlemsstaterne skal således, og hvis sådanne regler findes, indberette de relevante retsregler om løbende faglig udvikling. Såfremt man på anden vis sikrer løbende faglig udvikling for de sektorale erhverv, skal dette oplyses. Det kan bl.a. være tilfældet, hvis et erhverv ikke er lovreguleret i det pågældende land.

Den løbende faglige udvikling sker i overensstemmelse med procedureerne i den enkelte medlemsstat.

4.2.7. Indførelse af et advarselsystem – fratagelse af autorisation

Hvis der er tale om et lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat, er de kompetente myndigheder ifølge det reviderede anerkendelsesdirektiv som noget nyt forpligtede til at advare kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater, hvis en person inden for den regulerede sundhedssektor og dyrlæge, eller en person, der udøver virksomhed med relation til uddannelse af mindreårige, herunder børnepasning og førskoleundervisning, har fået forbud mod at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, jf. artikel 56a, stk. 1 og 2. Underretning sker, hvis erhvervsudøver er blevet begrænset - også midlertidigt - i at udøve sit erhverv.

Advarsler sendes via IMI senest 3 kalenderdage efter datoen for vedtagelsen af dommen eller afgørelsen, og en (eller eventuelt flere) advarselskoordinator(er) sikrer, at videreforsendelsen af advarslen sker til den kompetente myndighed i hjemlandet, som har ansvar for adgang til udøvelse af det pågældende lovregulerede erhverv, og til de øvrige medlemsstaters advarselskoordinatorer. Advarselskoordinatoren har som udgangspunkt ikke adgang til personoplysninger.

Det er ikke et krav, at der foreligger en endelig afgørelse i den forstand, at mulighederne for at anke en dom eller påklage en afgørelse er udtømt. Afgørende for fremsendelse af en advarsel er, at der foreligger en dom, som har indvirkning på, om erhvervsudøveren har rettighed til at udøve sit erhverv. Er erhvervsudøveren derfor f.eks. blevet begrænset i sin erhvervsudøvelse, mens en appel- eller klagesag verserer, skal der sendes en advarsel om denne erhvervsudøver til de andre medlemsstater via IMI. Hvis appellen eller klagen resulterer i, at der sker en ændring i begrænsningen, eller vedkommende igen kan udføre sit erhverv, så skal advarslen opdateres tilsvarende i IMI.

Når en kompetent myndighed i en medlemsstat modtager advarslen, skal den, hvis det er aktuelt for den pågældende sag, søge eventuelle yderligere oplysninger gennem det allerede etablerede system i artikel 8 og artikel 56 om medlemsstaternes samarbejde. F.eks. kan det være nødvendigt at undersøge, hvilken type lovovertrædelse, der er tale

om. Der kan således være tale om en lovovertrædelse i en medlemsstat, som ikke er et strafbart forhold i en anden medlemsstat. Eksempelvis kan foretagelse af svangerskabsafbrydelse være tilladt i en medlemsstat, mens det er forbudt i en anden medlemsstat.

Der er således tale om et indberetningssystem, der kræver, at man om nødvendigt bruger IMI-systemet til nærmere undersøgelse af den pågældende person. Der henvises til afsnit 4.1.7.

Der er i det reviderede direktivs artikel 7, stk. 2, litra e, tilføjet en bestemmelse om, at man for erhverv inden for sikkerhedssektoren, sundhedssektoren og erhverv, som vedrører undervisning af mindreårige, herunder børnepasning og førskoleundervisning, kan kræve, at en anmeldelse af den midlertidige eller lejlighedsvis tjenesteydelse ledsages af en straffeattest el.lign. Det er dog en betingelse, at man kræver dette af egne statsborgere, og at der er tale om et lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat.

For de erhvervsudøvere, hvis aktiviteter er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet), gælder det desuden, at de er omfattet af det advarselsystem, som allerede er hjemlet der.

5. Lovforslagets udformning – gennemførelse af det reviderede direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i dansk ret

Lovforslaget er i hovedsagen en videreførelse af gældende ret om den danske proces for indgivelse af ansøgninger og anmeldelser m.v. og behandlingsprocessen herfor hos de enkelte myndigheder, statistiske indberetninger, kontaktpunkt- og koordinatorfunktionen, mulighed for opkrævning af gebyr m.v., jf. lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark (lovbekendtgørelse nr. 189 af 12. februar 2010).

Lovforslaget gennemfører det reviderede direktivs væsentligste tværgående bestemmelser om ansøgning om europæisk erhvervspas, anerkendelse af praktikophold, anerkendelse af delvis adgang, anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper, det styrkede administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, og herunder den styrkede støttecenterfunktion og udvidelsen af kvikskranken, et advarselsystem ved anvendelse af forfalsket dokumentation for erhvervsmæssige kvalifikationer, og den såkaldte transparensøvelse.

På den baggrund er forslaget udfærdiget som en ny hovedlov med en ny titel, der i højere grad knytter an til, hvad direktivet og loven regulerer.

En endelig gennemførelse af direktivet kræver, at der udstedes de nødvendige bekendtgørelser og foretages de nødvendige ændringer i den sektorale lovgivning, som følger af det reviderede direktiv.

For så vidt angår statsborgere fra tredjelande, der ikke er omfattet af direktivet, betyder det danske forbehold om det retlige samarbejde, at alene personer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet), kan påberåbe sig anerkendelsesdirektivet i Danmark. Derudover er det overladt til lovgivningen for det enkelte lovregulerede erhvervsområde, i hvilket omfang statsborgere fra tredjelande kan få adgang til udøvelse af erhvervet i Danmark.

Med mindre andet angives, følger begreber og definitioner m.v. i lovforslaget anerkendelsesdirektivets definitioner, jf. direktivets artikel 3.

5.1. Det europæiske erhvervspas (European Professional Card, EPC)

Lovforslaget indfører mulighed for at søge om europæisk erhvervspas på de erhvervsområder, hvor erhvervspasset indføres.

Det europæiske erhvervspas er et elektronisk certifikat, der på udvalgte erhvervsområder erstatter en autorisationsansøgning om fast etablering eller en anmeldelse af midlertidige tjenesteydelser. Erhvervspasset er en frivillig ordning for borgeren og administreres via Indre Markeds Informationssystem (IMI), som skal være den tekniske indgang ("back office") for de myndigheder i medlemsstaterne, som arbejder med erhvervspasset.

Erhvervspasset har til formål at forenkle og forkorte eksisterende anerkendelsesprocedurer og at effektivisere kompetente myndigheders anerkendelsesarbejde til gavn for borgere. Formålet er at lette anerkendelsesarbejdet i værtslandet ved at flytte anerkendelsesprocessen fra værtslandet til hjemlandet. Begrundelsen for dette er, at det er hjemlandet, som er i besiddelse af de relevante oplysninger om ansøgeren, eftersom hjemlandet udsteder uddannelsesbeviser, autorisationsbeviser m.v., og hjemlandet, som sidder inde med oplysninger om kravene til erhvervsudøvelse i det pågældende land. Derfor er hjemlandet nærmest til at være primærbehandler på en ansøgning om europæisk erhvervspas. Dette bevirker, at omkostningerne og den administrative byrde også i højere grad tilfalder hjemlandet. På den anden side skal benyttelsen af IMI reducere disse omkostninger, og de kompetente myndigheder forudsættes allerede i høj grad at være involverede i anerkendelsesproceduren i kraft

af, at de i forvejen behandler egne og udenlandske borgeres ansøgninger om anerkendelse.

Lovforslaget angiver, at ansøgningen om europæisk erhvervspas fra den udenlandske ansøger derfor sker via den kompetente myndighed i et andet medlemsland, mens den ansøger, der er etableret i Danmark eller har opnået sine kvalifikationer i Danmark, sender sin ansøgning via den danske kompetente myndighed til det andet medlemsland. Ansøgning kan også ske via den danske kvikskranke, jf. lovforslagets § 19.

5.2. Anerkendelse af praktikophold, anerkendelse af delvis adgang og anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper

Lovforslaget indfører hjemmel til, at den kompetente myndighed kan give anerkendelse med henblik på delvis adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv, til at anerkende et praktikophold taget i udlandet og til anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper. Det er en betingelse for anerkendelsen, at kriterierne herfor er opfyldt. De undtagelser, som direktivet giver mulighed for, bør sikres reguleret i sektorlovgivningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.3 om anerkendelse af praktikophold, pkt. 4.1.4 om delvis adgang og pkt. 4.1.5 om anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper.

5.3. Underretning og indhentning af oplysninger

5.3.1. Beretning til Folketinget og Europa-Kommissionen m.v.

Efter § 4 i gældende lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark foretager de kompetente myndigheder én årlig samlet statistisk indberetning til Uddannelses- og Forskningsministeriet om ansøgninger om etablering og anmeldelser af tjenesteydelser vedrørende de lovregulerede erhverv.

Oplysningerne danner bl.a. grundlag for den beretning, som uddannelses- og forskningsministeren årligt skal afgive til Folketinget om udviklingen på området, jf. § 11 i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. (lovbekendtgørelse nr. 579 af 1. juni 2014), og oplysningerne indgår i den rapport, som medlemslandene hvert andet år skal afgive til Europa-Kommissionen, jf. direktivets artikel 60.

Indberetningen omfatter tillige oplysninger vedrørende statsborgere fra tredjelande.

Rapporten, som Danmark aflægger hvert andet år til Europa-Kommissionen, omfatter udover en statistisk oversigt over de afgørelser, der er truffet, generelle bemærkninger samt en beskrivelse af de vigtigste problemer, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af direktivet.

Lovforslaget er en videreførelse af gældende ret, men fremover vil de kompetente myndigheder også skulle indberette om ansøgninger om europæisk erhvervspas fra både udenlandske og danske statsborgere samt indberette størrelsen på et eventuelt gebyr for passet, oplysninger om godkendelse af praktikophold gennemført i et andet medlemsland eller et tredjeland, sager om delvis adgang, tiltag i forbindelse med løbende faglig udvikling, nye uddannelser, der opfylder minimum-uddannelseskravene, og som skal notificeres til Europa-Kommissionen, oplysninger om løbende faglig udvikling på det automatiske område, nye lovregulerede erhverv og ændringer og liberaliseringer på det lovregulerede område (transparensøvelsen), samt væsentlige og vanskelige problemer samt andre forhold, der er relevante for anerkendelse af udenlandske uddannelser og kvalifikationer. Der kan tillige være tale om andre informationer, som Kommissionen finder kan have betydning og relevans for oplysning om medlemslandenes anvendelse af direktivet, og som det foreslås, at Styrelsen for Videregående Uddannelser, som tænkes bemyndiget hertil, jf. lovforslagets § 17, stk. 3, kan indhente og sikre indberettet. Også oplysninger, der vedrører statsborgere fra tredjelande og kvalifikationer opnået i tredjelande, indberettes.

Styrelsen for Videregående Uddannelser vil endvidere som led i funktionen som den nationale koordinator for direktivet, fortsat sikre en ensartet anvendelse af anerkendelsesdirektivet. Såfremt det fremgår af indberetningerne, at der f.eks. er usædvanlige udsving på et givent område eller i et givet år, vil styrelsen på baggrund af oplysningerne anmode den kompetente myndighed om at redegøre nærmere for baggrunden for de statistiske oplysninger.

Udvidelsen af indberetningspligten berører kun myndigheders indberetningspligt og ændrer ikke ved ansøgernes retsstilling efter loven.

Såfremt det har relevans for varetagelsen af koordinator- og støttecenterfunktionen og for administrationen af anerkendelsesdirektivet i øvrigt, vil der med lovforslaget ligeledes ad hoc kunne indhentes oplysninger.

5.3.2. Revision af omfanget af lovregulerede erhverv – forenkling og liberalisering (transparensøvelsen) – artikel 59

Det varierer, hvilke erhverv der er lovregulerede i de forskellige medlemslande, ligesom der er forskelle i den måde, erhvervene reguleres på, da dette er et nationalt anliggende. For at sikre, at begrænsninger af borgernes frie bevægelighed er behørigt begrundede og ikke er mere indgribende end nødvendigt, foreskriver det reviderede direktiv, at der sikres gennemsigtighed, og at medlemslandene derfor inden for rammerne af en evaluering- og screeningsproces (transparensøvelsen) meddeler Europa-Kommissionen, hvilke erhverv, der er lovregulerede, og begrundelsen herfor.

Direktivets artikel 59 nødvendiggør, at der skal skabes hjemmel til transparensøvelsen. Transparensøvelsen består i en screening og en undersøgelse af den danske lovgivning for at konstatere, hvorvidt der til lovreguleringen af erhvervene i Danmark kan knyttes nogle objektive kriterier.

Kriterierne har hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), og øvelsen sker med henblik på at fjerne barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed. De objektive kriterier er følgende, jf. artikel 59:

- a) diskriminationsforbud (der må ikke forskelsbehandles på baggrund af nationalitet – hverken direkte (nationalitetskrav) eller indirekte (f.eks. bopælskrav),
- b) nødvendighed (en ordning eller et krav skal kunne begrundes med et tvingende alment hensyn) og
- c) proportionalitet (tilladelsesordningen (f.eks. en autorisation)) er egnet og står mål til det bestemte beskyttelseshensyn, og formålet kan ikke opnås på en mindre indgribende måde).

Europa-Kommissionen har allerede igangsat arbejdet vedrørende transparensinitiativet, som skal udgøre en del af den samlede gennemførelse af direktivet her i landet. Styrelsen for Videregående Uddannelser forestår transparensøvelsen i Danmark.

I Danmark flugter transparensinitiativet med og sker i forlængelse af arbejdet i den tværministerielle taskforce, som blev nedsat af regeringen primo 2013 i forbindelse med regeringens konkurrencepolitiske udspil ”Styrket konkurrence til gavn for Danmark – Konkurrencepolitisk udspil”. Taskforcens arbejde afspejles i regeringens vækstplan 2014 ”Danmark helt ud af krisen – virksomheder i vækst” og i regeringens Vækstpakke 2014.

Europa-Kommissionen har den 2. oktober 2013 offentliggjort en meddelelse (KOM(2013) 685 endelig) ”Måltrettet og effektiv regulering (REFIT): resultater og næste skridt”, om evaluering af nationale bestemmelser om adgang til erhverv. Det

anbefales bl.a. at foretage en grundig analyse af den kumulative virkning af de yderligere krav, som kan være knyttet til anerkendelse af kvalifikationer, såsom en forpligtelse til at have en erhvervsansvarsforsikring, licens til at udøve virksomhed eller obligatorisk registrering i faglige organisationer m.v.

Transparensinitiativet er en øvelse på EU-niveau, og samtlige medlemslande sendte i første halvår 2015 den første nationale handlingsplan til Europa-Kommissionen. Senest den 18. januar 2016 sendes oplysninger om kravene til adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv og grunden til, at de anser disse krav for at opfylde betingelserne om diskriminationsforbud, om at kravene er begrundet i tvingende almene hensyn, og at kravene sikrer opfyldelsen af tilsigtede mål samt går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Europa-Kommissionen underrettes herefter løbende om medlemslandenes opdateringer, og landene sender oplysninger om deres senere indførte krav samt grunden til, at de anser dem for at opfylde de ovenfor nævnte betingelser. Oplysningerne sendes senest 6 måneder efter vedtagelsen af foranstaltningen. Det er derfor af yderste relevans, at danske myndigheder, som kontrollerer de eksisterende lovregulerede erhverv eller påtænker at lovregulere et nyt erhverv, nøje overvejer diskriminationsforbud, nødvendigheden og proportionaliteten heraf og løbende overvejer om lovregulering af et erhverv opfylder de kriterier, som er oplyst ovenfor.

5.3.3. Indførelse af et advarselsystem ved anvendelse af forfalsket dokumentation

Hvis en person er dømt for at anvende forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer uanset hvilket lovreguleret erhverv i den pågældende medlemsstat, der er tale om, så skal den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat underrette de øvrige medlemsstater om identiteten af den dømte. Denne advarselsordning følger af direktivets artikel 56a, stk. 3.

Med lovforslaget foreslås en hjemmel til, at den kompetente myndighed i Danmark for det respektive lovregulerede erhverv kan sende og modtage advarsler om forfalskede dokumenter, som er benyttet i forbindelse med ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer er dømt for at anvende forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, er at anse for oplysninger om strafbare forhold i henhold til § 8 i persondataloven. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske videregivelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Det er med lovforslaget tilsigtet,

at persondataloven skal fraviges, idet den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre det reviderede anerkendelsesdirektivs artikel 56a, stk. 3.

Oplysningerne i advarslen bliver gjort tilgængelig for myndigheder i medlemslande, der højst sandsynligt ikke vil komme til at bruge oplysningerne. Omvendt fremgår det af ændringsdirektivets præambelbetragtning 29, at advarselsproceduren bør være i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger og grundlæggende rettigheder. Det må derfor lægges til grund, at anerkendelsesdirektivet er i overensstemmelse med gældende EU-ret om beskyttelse af personoplysninger. Det er ikke med lovforslaget tanken, at der sondres mellem statsborgerskab, når der sendes og modtages advarsler.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.8.

5.4. En fokuseret rådgivnings- og vejledningsfunktion

5.4.1. Støttecenterfunktionen - artikel 57b, koordinatorfunktionen - artikel 56, stk. 4, og udvalget, der bistår Europa-Kommissionen - artikel 58-udvalget, m.v.
Uddannelses- og forskningsministeren har bemyndiget Styrelsen for Videregående Uddannelser til at varetage funktionen som kontaktpunkt, med ændringsdirektivet benævnt ”støttecenter”, og koordinator for anerkendelsesdirektivet. Styrelsen er tillige medlem af Europa-Kommissionens udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, det såkaldte artikel 58-udvalg.

Det er hensigten, at Styrelsen for Videregående Uddannelsers nuværende funktion som kontaktpunkt fremover videreføres med de beføjelser, som med lovforslaget er lagt hos det styrkede støttecenter, ligesom styrelsen efter lovforslaget vil fortsætte varetagelsen af opgaven som national koordinator for direktivet med den opgaveportefølje, som følger af det reviderede direktiv. Styrelsen vil tillige efter lovforslaget fortsat være medlem af Europa-Kommissionens udvalg vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i artikel 58-udvalget.

Styrelsen for Videregående Uddannelsers funktion som kontaktpunkt hænger nøje sammen med styrelsens opgave at vurdere niveauet af udenlandske uddannelseskvalifikationer til brug for adgang til videregående studier, adgang til arbejdsmarkedet inden for de ikke lovregulerede erhverv m.v. Denne kompetence følger af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. (lovbekendtgørelse nr. 579 af 1. juni 2014).

Adgangen til at udøve et ikkelovreguleret erhverv er således baseret på arbejdstagers mulighed for frit og uanset uddannelsesbaggrund at søge arbejde og arbejdsgivers mulighed for at ansætte, hvem vedkommende ønsker. Til brug for bl.a. en

arbejdsgivers vurdering af, hvilke udenlandske uddannelseskvalifikationer en ansøger til en stilling er i besiddelse af, foretages en niveauvurdering af disse uddannelseskvalifikationer sammenlignet med det danske uddannelsessystem (en såkaldt akademisk anerkendelse). Denne vurdering foretages af Styrelsen for Videregående Uddannelser.

Adgangen til udøvelsen af et lovreguleret erhverv er baseret på bestemte uddannelseskvalifikationer og er underlagt en form for ækvivalensvurdering hos den kompetente relevante myndighed (erhvervsmæssig anerkendelse).

Der er en række af disse kvalifikationer, som kan fordre behovet for både akademisk og erhvervsmæssig anerkendelse, idet kvalifikationerne kan give adgang til såvel lovregulerede samt ikkelovregulerede erhverv (eksempelvis kvalifikationer inden for jura, farmaci og psykologi samt visse håndværkererhverv), som ikke i sig selv nødvendigvis er reguleret, men hvor en enkelt arbejdsfunktion (f.eks. teknisk ansvarlig inden for el-området) er reguleret.

Der er i styrelsen oparbejdet en stor ekspertise og viden om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer samt en omfattende viden om og daglig praksis for implementering af internationale konventioner, direktiver og regler i forbindelse med gensidig anerkendelse af udenlandske kvalifikationer til brug for såvel erhvervsmæssig som akademisk anerkendelse. Styrelsen har i kraft af sin dobbeltfunktion i forbindelse med både akademisk og erhvervsmæssig anerkendelse forudsætningerne for at koordinere, hvorvidt en ansøger har brug for enten erhvervsmæssig eller akademisk anerkendelse eller begge dele. Desuden betjener styrelsen kompetente myndigheder, som behandler autorisationsansøgninger, ved at foretage pligtmæssig (ækvivalens-)vurdering af ansøgerens uddannelseskvalifikationer, jf. § 2 a i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., og styrelsen yder bistand om andre landes uddannelsessystemer og -strukturer.

Som den danske nationale koordinator for anerkendelsesdirektivet har Styrelsen for Videregående Uddannelser bl.a. til opgave at fremme en ensartet gennemførelse af anerkendelsesdirektivet, at indhente alle oplysninger af betydning for gennemførelsen af direktivet, herunder navnlig vedrørende betingelserne for at optage et lovreguleret erhverv i andre medlemslande, forestå afrapportering og aflevering af beretninger til Europa-Kommissionen, behandle forslag om fælles uddannelsesrammer og fælles uddannelsestest, udveksle oplysninger om bedste praksis med henblik på at optimere den fortsatte faglige udvikling i medlemslandene og udveksle oplysninger om bedste praksis om anvendelsen af de udligningsforanstaltninger, som er omhandlet i direktivets artikel 14, m.v.

Med henblik på gennemførelsen af visse af disse opgaver kan koordinatorene rette henvendelse til støttecentre. I dansk sammenhæng er koordinatorfunktionen og støttecenterfunktionen samlet ét sted; i Styrelsen for Videregående Uddannelser. En række opgaver, som i direktivet overordnet set henvises til at blive udført af ”medlemsstaterne” er med videreførelse af gældende ret, og som led i Styrelsen for Videregående Uddannelsers koordinerende funktion her i landet, også tillagt styrelsen. Eksempelvis er det styrelsen, der her i landet f.eks. forestår den såkaldte transparensøvelse, og som hvert andet år afgiver den danske afrapportering til Europa-Kommissionen.

Derudover varetager styrelsen opgaver i tilknytning til koordination af relevante EU-høringer og evalueringer. Styrelsen deltager i Europa-Kommissionens ekspertgrupper m.v. og står for kontakt med Europa-Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet i spørgsmål vedrørende anerkendelse. Styrelsen bidrager til forberedelse af rådsmøder, til den danske EU-beslutningsprocedure m.v. og varetager opgaver, som knytter sig til den danske delegation ved forhandlinger i den relevante Rådets tekniske arbejdsgruppe.

På baggrund af sin ekspertise varetager styrelsen som støttecenter og koordinator for anerkendelsesdirektivet desuden en række opgaver, som knytter sig til det danske bidrag til de nordiske politiske initiativer om fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed og mobilitet og anerkendelse af kvalificerede erhvervsudøvers uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer i nordiske lande, som behandles i Nordisk Ministerråd og Grænsehindringsrådet.

I praksis sker det desuden, at styrelsen som led i sin funktion som koordinator og støttecenter også opleves som ansigtet udadtil for så vidt angår danske statsborgeres mulighed for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i andre medlemslande og spørgsmål til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i tredjelande. Styrelsen besvarer endvidere henvendelser fra statsborgere fra tredjelande og bistår danske kompetente myndigheder m.fl. i spørgsmål, der knytter sig til statsborgere fra tredjelandes retstilling vedrørende anerkendelse.

5.4.2. Elektroniske procedurer og kvikskranken

Service direktivet blev vedtaget i 2006. Service direktivets formål er at lette den frie bevægelighed for tjenesteydere i bred forstand. Service direktivet beskæftiger sig dog ikke med borgerens retsstilling i forbindelse med vurdering og anerkendelse af uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer til udøvelse af lovregulerede erhverv og omfatter kun knapt en tredjedel af danske lovregulerede erhverv. Eksempelvis er sundhedserhvervene ikke omfattet af service direktivet.

Med revisionen af anerkendelsesdirektivet er kravene i direktiverne om en mere ensartet ansøgningsprocedure blevet koordineret, og med lovforslaget udvides muligheden for at søge om anerkendelse via kvikskranken i Danmark (det elektroniske kontaktpunkt).

Udenlandske virksomheder kan på kvikskrankens hjemmeside finde information om nationale autorisations- og tilladelsesordninger, som falder inden for servicedirektivets anvendelsesområde. Endvidere skal udenlandske erhvervsudøvere have mulighed for via kvikskranken at ansøge om autorisation samt indsende de nødvendige ansøgningsskemaer, dokumentation m.v. i elektronisk form.

Formålet med kvikskranken er at sikre, at EU-statsborgere og statsborgere inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde så vidt muligt kan henvende sig ét sted for at afvikle nødvendige formaliteter, ansøgninger og procedurer. Imidlertid medfører etablering af kvikskranken ikke et krav om, at tjenesteydere skal indsende ansøgninger gennem kvikskranken, men medlemslandene skal stille tilbuddet til rådighed for erhvervsudøvere.

Anvendelse af kvikskranken er således ikke et krav, men er et tilbud til borgeren om at kunne afvikle formaliteter elektronisk via kvikskranken. Den danske kvikskranke hedder Business in Denmark og er placeret i Erhvervsstyrelsen.

Hovedmålgruppen for kvikskrankens ydelser er statsborgere fra andre EU-lande og lande inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde, men der bliver ikke skelnet mellem adgangen til kvikskrankens ydelser på baggrund af nationalitet. Således kan statsborgere fra tredjelande og virksomheder anvende kvikskranken på lige fod med statsborgere fra medlemslandene. I princippet vil det være op til den enkelte myndighed at beslutte, hvorvidt de modtager ansøgninger fra statsborgere fra tredjelande, som er sendt via kvikskranken. Også danske statsborgere kan benytte kvikskrankens funktionalitet.

Med lovforslaget skal det fremover sikres, at en række oplysninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer under anerkendelsesdirektivet er tilgængelige online gennem kvikskranken, og påses, at samtlige krav, procedurer og formaliteter i forbindelse med spørgsmål, som er omfattet af anerkendelsesdirektivet, kan afvikles uden besvær, på afstand og ad elektronisk vej via de berørte kvikskranke eller de berørte kompetente myndigheder.

6. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Der vurderes ikke at være et ligestillingsaspekt knyttet til forslaget om gennemførelse af anerkendelsesdirektivet i dansk ret, da forslaget vedrører det overordnede sigte at

fjerne barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og sikre en styrkelse af det indre marked. Dog kan det tænkes, at det europæiske erhvervspas indirekte kan have en effekt på mobiliteten for et bestemt køn. Hvis erhvervspasset indføres for grupper, der har en overrepræsentation af det ene eller det andet køn, f.eks. sygeplejerskeerhvervet, hvor der er en overvægt af kvinder indenfor faget i medlemsstaterne, så kan man forvente, at denne gruppe især vil drage nytte af de nye bestemmelser.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for Uddannelses- og Forskningsministeriet. Merudgifter, som måtte opstå som følge heraf, afholdes indenfor eksisterende rammer.

De økonomiske konsekvenser kan eksempelvis være forbundet med Styrelsen for Videregående Uddannelsers udvidede rolle som støttecenterfunktion og varetagelsen af rollen som kompetent myndighed bl.a. ved udstedelse af europæisk erhvervspas indenfor erhverv, der ikke er lovreguleret her i landet, og som er reguleret i de medlemsstater, hvor danske borgere, der vælger at få udstedt erhvervspasset, ønsker at udøve deres erhverv samt den udvidede støttecenterfunktion i øvrigt.

Lovforslaget skønnes tillige at have begrænsede økonomiske konsekvenser forbundet med udvidelsen af koordinatorfunktionen, som bl.a. tillægges ansvaret for national koordination og behandling af EU-forslag om fælles uddannelsesrammer og fælles uddannelsestest, og for at udveksle oplysninger om bedste praksis med henblik på at optimere den fortsatte faglige udvikling i medlemslandene og at udveksle oplysninger og bedste praksis om anvendelsen af de udligningsforanstaltninger, som er omhandlet i direktivets artikel 14, m.v.

Lovforslaget skønnes tillige at have begrænsede økonomiske konsekvenser forbundet med udvidelsen af kvikskranken til at omfatte alle lovregulerede erhverv, som er omfattet af anerkendelsesdirektivet.

Udvidelse af kvikskranken som følge af opfyldelse af bestemmelser i anerkendelsesdirektivet forventes at medføre omkostninger i Erhvervsstyrelsen på 1,5 mio. kr. i 2015, heraf 0,8 mio. kr. i lønsum. Udgifterne er finansieret inden for Erhvervs- og Vækstministeriets rammer på finansloven for 2015.

De løbende driftsomkostninger forventes at have et beskedent omfang, og afholdes inden for Erhvervsstyrelsens eksisterende økonomiske rammer.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt præcist at vurdere, hvorvidt lovforslaget vil få økonomiske konsekvenser forbundet med indførelse af advarselssystemet for

forfalsket dokumentation for erhvervsmæssige kvalifikationer, da dette vil afhænge af det konkrete antal fremtidige retssager, der er omfattet af systemet.

Ud over opgørelsen af de ovenstående økonomiske konsekvenser i forbindelse med udvidelsen, medtager ressourceopgørelsen ikke andre myndigheders eventuelle ressourcebehov afledt af dette lovforslag.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil bidrage til fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og til skabelse af flere job i EU og på den måde have positive erhvervsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes at gøre det lettere for visse, kvalificerede EU-statsborgere, statsborgere inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde og statsborgere fra lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, at opnå anerkendelse til at udøve erhvervet her i landet og at gøre det lettere for personer med danske erhvervsmæssige kvalifikationer, som ønsker at arbejde i et andet medlemsland.

Det forventes, at funktionen som støttecenter og koordinator for anerkendelsesdirektivet vil styrkes med lovforslaget. Støttecentret skal fortsat bistå borgerne, og samarbejdet med andre medlemslandes støttecentre m.fl. formaliseres og præciseres.

Forslaget styrker tillige forbrugersikkerheden, idet der indføres et advarselssystem, når der foreligger forfalsket dokumentation for en erhvervsudøvers erhvervsmæssige kvalifikationer.

10. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november

2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen"), med henblik på endelig implementering ved bekendtgørelse og tilpasninger af ressortlovgivning for det enkelte lovregulerede erhverv.

Lovforslagets bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler, som har til formål at beskytte det danske samfund og borgerne mod personer, som er dømt for benyttelse af forfalsket dokumentation for deres erhvervsmæssige kvalifikationer, udvider personkredsen, således at advarselssystemet også omfatter statsborgere fra tredjelande. Det vil således ikke være hensigtsmæssigt, hvis det alene er EU-statsborgere, EØS-statsborgere og statsborgere fra lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, som er omfattet af advarselssystemet, mens statsborgere fra tredjelande ikke er omfattet.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 5. august 2015 til den 28. august 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fælles Fagligt Forbund, Advokatsamfundet, Akademikerne, AK-Samvirke, Apotekerforeningen, Arkitektforbundet, Arkitektforeningen, Autoriserede køle- & varmepumpefirmaers brancheforening (AKB), Bibliotekarforbundet, Blik- og Rørarbejderforbundet, BUPL, Børne- og Kulturchefforeningen, Centralorganisationen af 2010 (CO10), Centralorganisationen Søfart (CO-SEA), Danmarks Akkrediteringsinstitution, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Optikerforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skiforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kiropraktor Forening, Dansk Laborant-Forening, Dansk Magisterforening, Dansk Psykolog Forening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandplejerforening, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Ark, Danske Busvognmænd, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Translatører, Danske Underviserorganisationers Samråd (DUS), Datatilsynet, DELTA, De offentlige tandlæger, Den Danske Dyrlægeforening, Den danske Landinspektørforening, Den Danske Skiskole, Det Centrale Handicapråd, Det Offentlige Beredskabs Landsforbund, DLBR, Ergoterapeutforeningen, FAKK, Farmakonomforeningen, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), FOA, Fonden Dansk Standard, Forbundet Kommunikation og Sprog, Foreningen af Kliniske

Diætister, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Socialchefer, Foreningen Danske Revisorer – Sekretariat, Foreningen til Unge Handelsmænds Uddannelse (FUHU), Frie Skolers Lærerforening, FSR - danske revisorer, FTF, Gymnasieskolernes Lærerforening, Handelsskolernes Lærerforening, HK, Horesta, Hovedorganisationen af Officerer i Danmark, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Jordmoderforeningen, Konstruktørforeningen, Kvinderådet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af kliniske tandteknikere, Landsforeningen af statsautoriserede Fodterapeuter, LO - Hovedorganisation for fagforeninger, Lægeforeningen, Yngre Læger – Lægeforeningen, Lærernes Centralorganisation, Maskinmestrenes Forening, Offentligt Ansattes Organisationer, Pharmadanmark, Politiforbundet, REVIFORA - foreningen for revision, økonomi og ledelse, SALA, Søfartens Ledere, Tandlægeforeningen, Teknisk Landsforbund, Translatørforeningen, Uddannelsesforbundet, Dansk Flygtningehjælp, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om racediskrimination, Foreningen Nydansker, Mellempfolkeligt Samvirke, Røde Kors, Danmarks Vejlederforening, Dansk Friskoleforening, Danske Erhvervsskoler, Danske Landbrugsskoler, Foreningen af frie fagskoler; Landsorganisation for forældre i folkeskolen, Skole og forældre, UC Syddanmark, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Studerendes Fællesråd, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lærerstudendes Landskreds, Pædagogstudendes landssammenslutning, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danske Erhvervsskoler, Danske Universiteter, Professionshøjskolen Metropol, Professionshøjskolerne - University Colleges Denmark, Rektorforeningen, Skolelederne, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Gymnasiale Uddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter

<p>Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen</p>	<p>Lovforslaget skønnes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for Uddannelses- og Forskningsministeriet.</p> <p>Merudgifter, som måtte opstå som følge heraf, forventes afholdt indenfor eksisterende rammer.</p> <p>Udvidelse af kvikskranken som følge af opfyldelse af bestemmelser i anerkendelsesdirektivet forventes at medføre omkostninger i Erhvervsstyrelsen på 1,5 mio. kr. i 2015, heraf 0,8 mio. kr. i lønsum. Udgifterne er finansieret inden for Erhvervs- og Vækstministeriets rammer på finansloven for 2015.</p> <p>De løbende driftsomkostninger forventes at have et beskedent omfang, og afholdes inden for Erhvervsstyrelsens eksisterende økonomiske rammer.</p>
<p>Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Det forventes, at anerkendelsesproceduren for de erhverv, hvor der indføres europæisk erhvervspas, bliver lettere og hurtigere for de kompetente myndigheder</p>	
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p>Ingen direkte konsekvenser.</p> <p>Det forventes dog, at</p>	<p>Ingen</p>

	lovforslaget kan bidrage til fjernelse af barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed i EU og til skabelse af flere job i EU og på den måde have positive erhvervmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget forventes at gøre det lettere for visse kvalificerede EU-statsborgere, statsborgere inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde og statsborgere fra lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv at få information om - og opnå anerkendelse til at udøve et lovreguleret erhverv her i landet og at gøre det lettere for personer med danske erhvervmæssige kvalifikationer, der	Ingen

	<p>ønsker at arbejde i et andet medlemsland.</p> <p>Forslaget styrker tillige forbrugersikkerheden, idet der indføres et advarselssystem, når der foreligger forfalsket dokumentation for en erhvervsudøvers erhvervmæssige kvalifikationer.</p>	
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen"), med henblik på endelig implementering ved bekendtgørelse og tilpasninger af ressortlovgivning for det enkelte lovregulerede erhverv.</p> <p>Lovforslagets bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler, som har til formål at beskytte det danske samfund og borgerne mod personer, som er dømt for benyttelse af forfalsket dokumentation for deres erhvervmæssige kvalifikationer, udvider personkredsen, således at advarselssystemet også omfatter statsborgere fra tredjelande. Det vil således ikke være hensigtsmæssigt, hvis det alene er EU-statsborgere, EØS-statsborgere og statsborgere fra lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, som er omfattet af advarselssystemet, mens statsborgere fra tredjelande ikke er omfattet.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

Til § 1

Forslagets § 1 fastsætter lovens anvendelsesområde.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 1, stk. 1, i den gældende lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. Lovens anvendelsesområde omfatter sager om, hvorvidt en person med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer opfylder de betingelser, som er en forudsætning for udøvelsen af et lovreguleret erhverv i Danmark.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 1, er personer, der ønsker at etablere sig i Danmark, mens stk. 1, nr. 2, regulerer personer, der ønsker at arbejde her midlertidigt og lejlighedsvist (tjenesteydelser). Bestemmelserne, jf. stk. 1, nr. 1 og 2, retter sig mod selvstændige erhvervsdrivende og arbejdstagere.

Bestemmelsens stk. 1, nr. 3, der er ny, angiver, at loven også finder anvendelse på sager om personer, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv, har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer. Der er ikke, som det er tilfældet i stk. 1, nr. 1 og 2, alene tale om udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer eller om personer, der ønsker at etablere sig i Danmark eller ønsker at arbejde her i landet midlertidigt og lejlighedsvist som selvstændige erhvervsdrivende eller arbejdstagere.

Der er således tale om alle de tilfælde, hvor en person, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv, har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer og er blevet dømt herfor, og uanset om personen allerede er her i landet eller ej.

Forslagets stk. 1 retter sig mod alle personer uanset statsborgerskab.

Bestemmelsen i stk. 2, der er ny, afgrænser stk. 1 på en sådan måde, at det er en forudsætning for anvendelsen af stk. 1, at det pågældende erhverv i Danmark er omfattet af anerkendelsesdirektivet.

Hvis et erhverv ikke er lovreguleret i Danmark og ikke i Danmark er omfattet af anerkendelsesdirektivet, er adgangen til at udøve erhvervet fri. Det er således ikke

nødvendigt med en autorisation, et certifikat, et bestemt eksamensbevis eller lignende dokumentation for at få adgang til at udøve erhvervet.

Der er dog erhverv, som er reguleret ved særdirektiver, f.eks. revisorer, som er omfattet af direktiv 2006/43/EF, forsikringsmæglere, der henhører under direktiv 2002/92/EF, og advokater, der ønsker at udøve advokatvirksomhed under deres hjemlands advokattitel, som er dækket af direktiv 77/249/EØF og 98/5/EF. I sådanne tilfælde berører anerkendelsesdirektivet ikke de andre specifikke retlige bestemmelser for så vidt angår etableringsret og udveksling af tjenesteydelser vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Bestemmelsen i stk. 3, der er ny, retter sig mod personer, der ønsker at søge om europæisk erhvervspas for erhverv på områder, hvor dette er indført. Personkredsen, der er tale om, er personer, der på baggrund af deres danske eller udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer allerede er lovligt etableret her i landet. Ved lovlig etablering forstås, at personen opfylder alle betingelser for at udøve det lovregulerede erhverv i Danmark, f.eks. ved at have opnået autorisation fra en kompetent myndighed, og at vedkommende ikke har fået forbud ej heller midlertidigt mod at udøve erhvervet.

Hvis der er indført erhvervspas for et erhverv, så skal personer med danske uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer således have mulighed for at søge om et erhvervspas til brug for at arbejde i et andet medlemsland, hvis de er lovligt etableret her i landet.

Endvidere er personer, som har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer i Danmark, men som ikke er lovligt etablerede, fordi udøvelsen af erhvervet f.eks. kræver en autorisation, som erhvervsudøveren ikke har opnået, også omfattet af denne bestemmelse. Der kan f.eks. være tale om en nyuddannet fysioterapeut, som har gennemført den i Danmark påkrævede uddannelse og praktik, men som ikke har ansøgt om autorisation.

Der kan tillige være tale om situationer, hvor en person har taget sin bacheloreksamen i et andet medlemsland og sin kandidat- eller mastereksamen, som fører til et lovreguleret erhverv eller en lovreguleret uddannelse, i Danmark.

Der skal også kunne søges om erhvervspas, hvis et sådant er indført, selvom erhvervet ikke er lovreguleret i Danmark. Der kan f.eks. være tale om bjergførererhvervet, idet dette er et af de erhvervsområder, der, som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1, er udpeget til at få indført et europæisk erhvervspas. Bjergførererhvervet er ikke lovreguleret i Danmark.

I modsætning til stk. 2, jf. stk. 1, følger det af stk. 3, 2. pkt., at det pågældende erhverv ikke nødvendigvis er omfattet af anerkendelsesdirektivet her landet, men blot at der skal kunne søges europæisk erhvervspas til erhvervet.

Til kapitel 2

Principper for erhvervsudøvelse

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 1 er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1, og fastsætter, at statsborgere i et EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv (herefter benævnt medlemsland), hvis erhvervsmæssige kvalifikationer skal behandles efter anerkendelsesdirektivet, har adgang til at udøve et lovreguleret erhverv her i landet som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager og udøve det på samme vilkår, som gælder for personer med danske erhvervsmæssige kvalifikationer, hvis de opfylder betingelserne i anerkendelsesdirektivet.

Bestemmelsen i stk. 2, der er ny, afspejler anerkendelsesdirektivets artikel 5, stk. 3, som angiver, at en tjenesteyder, der flytter til et andet medlemsland, er underlagt de faglige, fagretlige og administrative adfærdsregler, der er direkte knyttet til erhvervsmæssige kvalifikationer, såsom definition af erhvervet, benyttelse af titler, grov forsømmelse, som er direkte og specifikt knyttet til forbrugerbeskyttelse og -sikkerhed, samt disciplinærbestemmelser, som gælder i værtsmedlemsstaten for personer, som dér udøver det samme erhverv. Forslagets stk. 2 retter sig mod alle personer uanset statsborgerskab. Alle arbejdstagere og selvstændigt erhvervsdrivende, der virker i Danmark som tjenesteydere, er således underlagt de danske faglige og disciplinære regler, eksempelvis tavshedspligt inden for sundhedssektoren, jf. vejledning nr. 9494 af 4. juli 2002 om sundhedspersoners tavshedspligt, dialog og samarbejde med patienters pårørende.

Til kapitel 3

Indgivelse af ansøgning og anmeldelse

Til § 3

Bestemmelsen i stk. 1 er en videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 1 og 2, og fastsætter, at alle personer med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer og uanset statsborgerskab, der ønsker at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark varigt som fast etablering, skal indgive ansøgning til den kompetente myndighed for erhvervet her i landet.

Den kompetente myndighed for erhvervet i Danmark er den myndighed, som administrerer det pågældende erhverv, det vil sige er bemyndiget til at modtage ansøgninger og træffe de i anerkendelsesdirektivet omhandlede afgørelser om anerkendelse af udenlandske uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer. Det kan eksempelvis være Sundhedsstyrelsen for sundhedsområdet eller en organisation, som her i landet er bemyndiget til at være kompetent myndighed for et givent erhverv, f.eks. Ingeniørforeningen i Danmark, som er kompetent myndighed for anerkendte statikere.

Ansøgning om autorisation ledsages af de dokumenter, som i henhold til anerkendelsesdirektivet kræves af den kompetente myndighed. Det er forudsat, at de specifikke regler for dokumentation m.v. for det enkelte erhverv og for den pågældende personkreds er fastsat i sektorlovgivningen.

Bestemmelsen i stk. 2 er en videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 4, 1. og 2. pkt., og fastsætter, at statsborgere i et medlemsland med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, der ønsker at arbejde i Danmark midlertidigt og lejlighedsvist som tjenesteyder, sender, hvis der er fastsat krav herom i reglerne for det pågældende erhverv, en forudgående anmeldelse til den kompetente myndighed for erhvervet her i landet, jf. stk. 1.

Hvis der ikke er fastsat krav om anmeldelse, kan erhvervet frit udøves, for så vidt angår statsborgere fra medlemslandene. Såfremt der er hjemmel hertil i reglerne for det pågældende erhverv, kan statsborgere fra tredjelande omfattes af anmeldelse af den midlertidige og lejlighedsvis tjenesteydelse.

Anmeldelsen ledsages af de dokumenter, som i henhold til anerkendelsesdirektivet kan kræves af den kompetente myndighed. Det er forudsat, at de specifikke regler for dokumentation m.v. for det enkelte erhverv og for den pågældende personkreds er fastsat i sektorlovgivningen.

En anmeldelse skal fornyes en gang om året, hvis personen ønsker at udføre midlertidige eller lejlighedsvis tjenesteydelser i Danmark i løbet af det kommende år.

Bestemmelsen i stk. 3, der er ny, fastslår, at ansøgning om europæisk erhvervspas til brug for at etablering eller at arbejde midlertidigt og lejlighedsvist i et andet

medlemsland fra personer, jf. forslaget § 1, stk. 3, indgives til den kompetente myndighed for erhvervet i Danmark. Ansøgningen indgives elektronisk via informationssystemet for det indre marked (IMI). Ansøgningen om erhvervspas ledsages af de dokumenter, som i henhold til anerkendelsesdirektivet kræves af den kompetente myndighed i Danmark for at dokumentere, at den pågældende er lovligt etableret her i landet eller har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer her i landet samt den dokumentation, der i henhold til anerkendelsesdirektivet kræves af den kompetente myndighed i den eller de lande, som den pågældende ønsker at arbejde i. Det er forudsat, at de specifikke regler for dokumentation m.v. for det enkelte erhverv og for den pågældende personkreds er fastsat i sektorlovgivningen.

Efter bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., anses en ansøgning om europæisk erhvervspas for at være kommet frem til adressaten for ansøgningen (den kompetente myndighed), når ansøgningen er tilgængelig for myndigheden i IMI. Det er således uden betydning, om eller hvornår myndigheden gør sig bekendt med indholdet af ansøgningen.

En ansøgning vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor IMI-dossieret er tilgængeligt i IMI. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i IMI. En ansøgning, der først er tilgængelig efter kl. 24:00, anses normalt først for modtaget den dag, ansøgningen er tilgængelig.

En ansøgning, der er tilgængelig i myndighedens system eksempelvis klokken 23:59 den 30. november, er således kommet frem den 30. november, uanset at der ikke fysisk sidder en medarbejder hos myndigheden og gør sig bekendt med ansøgningen på dette tidspunkt, der ligger uden for normal arbejdstid/åbningstid. Det kan i den elektroniske løsning præcist registreres, hvornår en ansøgning er kommet frem.

Kan modtagelsestidspunktet for en ansøgning ikke fastlægges som følge af problemer med i IMI eller andre lignende problemer, må ansøgningen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor ansøgningen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at en ansøgning modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

Bestemmelsen er bl.a. relevant i forhold til ansøgningsfrister og forældelse m.v.

Myndigheden vil skulle sikre, at en ansøgning, der indgives til en forkert offentlig myndighed, henvises til den rette myndighed, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Det fremgår af direktivets artikel 4b, stk. 1, 2. pkt., at et hjemland, her Danmark, også kan tillade skriftlige ansøgninger (ansøgninger på papir) til europæisk erhvervspas.

Det fremgår af den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2011-2015 »Den digitale vej til fremtidens velfærd«, at kommunikation mellem borgere og offentlige myndigheder via papirblanketter og brevpost skal afvikles. På den baggrund finder Uddannelses- og Forskningsministeriet ikke, at loven skal indeholde en bestemmelse, hvorefter det skal

være valgfrit for borgeren enten at indgive skriftlige ansøgninger på papir til europæisk erhvervspas eller ansøge via den elektroniske løsning.

Det foreslås derfor i 3. pkt., at ansøgninger, der ikke indgives via den pågældende elektroniske løsning, afvises af myndigheden. Elektronisk ansøgning er således et formkrav. Hvis ikke formkravet er opfyldt, medfører det automatisk afvisning af ansøgningen om erhvervspas. Om muligheden for at indgive ansøgning på anden måde end ved brug af den elektroniske løsning henvises til bemærkningerne til stk. 5 nedenfor.

Efter bestemmelsen i stk. 4, der er ny, modtager den kompetente myndighed i Danmark på samme måde som i stk. 3 tilsvarende sager fra den kompetente udenlandske myndighed.

Ansøgning om europæisk erhvervspas ledsages af de dokumenter, som i henhold til anerkendelsesdirektivet kræves af den kompetente danske myndighed.

Bestemmelsen i stk. 5, der er ny, er en hjemmel for vedkommende minister til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om muligheden for at indgive ansøgning om europæisk erhvervspas på anden måde end ved anvendelse den elektroniske løsning efter stk. 3 med henblik på, at den kompetente myndighed opretter IMI-dossieret i informationssystemet for det indre marked. Det er vedkommende minister, der vurderer, om der på ministerområdet foreligger særlige forhold, som gør det nødvendigt at fastsætte regler om at fritage borgeren for kravet om at anvende den elektroniske løsning efter stk. 3 og i stedet indgive ansøgning på anden måde. Ved fastsættelse af regler skal der lægges vægt på ansøgers evner og muligheder for at anvende den elektroniske løsning og eventuelle problemer med at søge om hjælp, ligesom det ud fra en helhedsvurdering må bedømmes, om ansøgere vil kunne bruge den elektroniske løsning efter modtagelse af hjælp hertil. Særlige forhold, der kan begrunde fastsættelse af regler, kan f.eks. være særlige handicap, såvel kognitiv som fysisk funktionsnedsættelse samt demens, manglende digitale kompetencer, visse socialt udsatte borgere, borgere med psykiske lidelser, hjemløse, borgere med sprogsvækkigheder m.v., hvor hjælp eller medbetjening fra myndighedens side konkret vurderes ikke at være en egnet løsning. Der vil således kunne være tale om, at der foreligger særlige forhold for nogle af de nævnte borgere, der gør, at borgeren ikke kan anvende den elektroniske løsning. Tilsvarende vil der også være borgere fra de nævnte grupper, der kan anvende den elektroniske løsning og derfor skal anvende den. Særlige forhold vil eksempelvis kunne foreligge, hvor en borger er indsat i fængsel eller institutionsanbragt og af den grund ikke har adgang til en computer eller lignende digital platform og derfor ikke kan anvende den elektroniske løsning.

Såfremt der gives adgang til ansøgning på anden måde end gennem den elektroniske løsning, skal indehaveren af et europæisk erhvervspas, når denne har ansøgt om europæisk erhvervspas på anden måde end ved anvendelse af den elektroniske løsning, ligeledes informeres om ajourføringer i vedkommendes erhvervspas med andre midler end ved den elektroniske løsning.

Til kapitel 4

Anerkendelsesprocedure for etablering og midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser

Til § 4

Bestemmelsen i stk. 1 er en videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 3, 1. pkt. hvorefter den danske kompetente myndighed skal påse, om en ansøger fra et medlemsland, der ønsker at etablere sig i Danmark, opfylder betingelserne for at være omfattet af anerkendelsesdirektivet, jf. forslagens § 2, stk. 1. En person fra et medlemsland, der er fuldt kvalificeret og lovligt etableret i det andet medlemsland, har således gennem reglerne i anerkendelsesdirektivet nemmere adgang til at kunne etablere sig i Danmark end statsborgere fra tredjelande.

Bestemmelsen i stk. 2 er en videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 3, 2. pkt., hvorefter den kompetente myndighed påser, at personer, jf. § 1, stk. 1, opfylder de betingelser for udøvelsen af det lovregulerede erhverv, som fremgår af reglerne for det enkelte erhverv. Der kan således gælde forskellige regler alt efter, hvilket erhverv, der er tale om.

For nogle erhverv gælder en automatisk anerkendelse på baggrund af minimumsuddannelseskrav eller et bestemt antals års erhvervs erfaring ofte suppleret med et uddannelsesbevis.

Efter den generelle ordning gælder, at medmindre der er væsentlige forskelle mellem de erhvervsmæssige kvalifikationer fra et andet medlemsland og de danske erhvervsmæssige kvalifikationer, så skal personen anerkendes. Hvis der er væsentlige forskelle, skal der tages højde for personens relevante erhvervs erfaring m.v.

Hvis en kompetent myndighed under behandlingen af en ansøgning om etablering under den generelle ordning, jf. direktivets artikel 10-20, vurderer, at der er behov for udligningsforanstaltninger, jf. direktivets artikel 14, vil myndigheden med lovforslaget skulle inddrage livslang læring efter ændringsdirektivets præambelbetragtning 13, jf. direktivets artikel 14, stk. 5. Tillige skal inddrages anerkendelse af praktikophold, jf. lovforslagets § 8, muligheden for delvis adgang, jf. lovforslagets § 9, og eventuelle fælles uddannelsesprincipper, jf. forslagens § 10, skal lægges til grund for

myndighedens behandling af sagen. Hvis der er tale om et erhverv, der ikke er lovreguleret i det medlemsland, som vedkommende har sit uddannelsesdokument fra, iagttager myndigheden tillige den nye 1-års regel i direktivets artikel 13, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 er en præcisering af den gældende lovs § 3, stk. 4, og regulerer den administrative proces, hvorefter den kompetente danske myndighed, der med hjemmel i lovgivningen modtager en krævet anmeldelse fra en tjenesteyder med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, skal påse, at de relevante dokumenter er medsendt.

Bestemmelsen i stk. 4, der er en præcisering af den gældende lovs § 3, stk. 4, 1. og 2. pkt., regulerer den situation, at såfremt erhvervet er af en sådan karakter, at erhvervet har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed, og såfremt der er fastsat regler herom for det pågældende lovregulerede erhverv, har den kompetente myndighed mulighed for forudgående kontrol af en tjenesteyder. Dette indebærer, at myndigheden påser, at de relevante dokumenter er medsendt ansøgningen, jf. stk. 3, og at betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt.

Hvis en kompetent myndighed ved en anmeldelse af midlertidig og lejlighedsvis tjenesteudøvelse af et erhverv, som er omfattet af forhåndskontrol, konkret vurderer, at der er behov for udligningsforanstaltninger, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, inddrages livslang læring efter ændringsdirektivets præambelbetragtning 13, jf. direktivets artikel 7, stk. 4. Tillige skal inddrages anerkendelse af praktikophold, jf. forslaget § 8, muligheden for delvis adgang, jf. forslaget § 9, og eventuelle fælles uddannelsesprincipper, jf. forslaget § 10, skal lægges til grund for myndighedens behandling af sagen.

Hvis der er tale om et erhverv, der ikke er lovreguleret i det medlemsland, som vedkommende har sit uddannelsesdokument fra, iagttager myndigheden tillige den nye 1-års regel i direktivets artikel 5, stk. 1, litra b.

Såfremt myndigheden herefter finder, at der er grundlag for at foretage kontrol, foretager myndigheden behørig underretning af personen, hvis vedkommende skal gennemgå forudgående kontrol. Kontrollen sker navnlig ved hjælp af en egnethedsprøve.

Det er forudsat, at de specifikke regler for behandlingen af ansøgninger, herunder eventuelle dokumentationskrav samt reglerne for at inddrage 1 års erhvervs erfaring og livslang læring m.v., er fastsat i reglerne for det enkelte erhverv.

Det fremgår af reglerne for det enkelte erhverv, om statsborgere fra tredjelande er omfattet af reglerne i anerkendelsesdirektivet.

For personer, der er omfattet af anerkendelsesdirektivet, gælder således det retsgrundlag, der følger af direktivet, mens der kan være fastsat andre regler for andre statsborgere. F.eks. har statsborgere fra tredjelande ikke mulighed for at arbejde midlertidigt og lejlighedsvis som tjenesteydere som læge i Danmark. Det kræver en dansk autorisation som læge, og der er forskellige prøver, som skal bestås for at kvalificere sig til at få en dansk autorisation.

Til kapitel 5

Anerkendelsesprocedure for etablering og midlertidig og lejlighedsvis tjenesteydelse for det europæiske erhvervspas

Til § 5

Bestemmelsen i § 5, der er ny, regulerer de ansøgninger om europæiske erhvervspas, der kommer fra personer, som allerede lovligt er etableret som erhvervsudøvere i Danmark, eller hvor ansøgeren har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer i Danmark, uanset om det pågældende erhverv er omfattet af anerkendelsesdirektivet i Danmark, jf. forslaget § 1, stk. 3. Bestemmelsen omfatter således også statsborgere fra tredjelande. Såfremt en statsborger fra et tredjeland allerede har opnået anerkendelse (autorisation, certifikat el.lign.) i Danmark eller har taget sin uddannelse (opnået sin erhvervsmæssige kvalifikation) i Danmark, sondres der ikke mellem statsborgerskab, hvis der søges om europæisk erhvervspas hos den danske kompetente myndighed.

Bestemmelsen i stk. 1 regulerer processen med henblik på erhvervsudøvers ansøgning om et europæisk erhvervspas til etablering, det vil sige, de søger om værtslandets anerkendelse, f.eks. autorisation, og processen vedrørende erhvervsudøverens midlertidige og lejlighedsvis tjenesteydelser omfattet af forudgående kontrol i et andet medlemsland, jf. direktivets artikel 7, stk. 4. Dette skyldes, at reglerne for den kompetente myndigheds behandling af disse typer sager i hjemlandet (her Danmark) er de samme i direktivets artikel 4d, stk. 1.

Proceduren starter ved, at erhvervsudøveren ansøger om erhvervspas online. Inden for 7 dage efter modtagelsen af ansøgningen bekræfter den danske kompetente myndighed modtagelsen af ansøgningen og oplyser ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter.

Ansøgeren får verificeret ægtheden og gyldigheden af de relevante dokumenter, som knytter sig til ansøgningen om europæisk erhvervspas og får oprettet erhvervspas af den kompetente myndighed i Danmark, mens den endelige validering af erhvervspasset, som fører til udøvelse af det lovregulerede erhverv, udføres af

værtslandet. De relevante dokumenter fremgår af Europa-Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/983 af 24. juni 2015 om proceduren for udstedelse af det europæiske erhvervspas og anvendelsen af varslingsmekanismen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF (gennemførelsesordningen), herunder gennemførelsesforordningens bilag, samt artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 50, jf. bilag VII, i direktivet.

Herefter skal den kompetente myndighed inden for 1 måned fremsende ansøgningen til den kompetente myndighed i værtsmedlemslandet. Hvis de manglende dokumenter ikke er modtaget af den kompetente myndighed i Danmark, begynder fristen på 1 måned for at sende ansøgningen til værtsmedlemslandet ikke, før disse dokumenter er modtaget. Hvis den kompetente myndighed ikke anmoder om yderligere dokumentation inden for 1 uge, starter fristen på 1 måned automatisk. Hvis der efterfølgende søges om erhvervspas fra samme ansøger, kan den kompetente myndighed i Danmark og værtsmedlemslandet ikke anmode om genindsendelse af dokumenter, der allerede er indeholdt i IMI-dossieret, og som fortsat er gyldige.

Så snart den danske kompetente myndighed sender ansøgningen til værtsmedlemslandet, begynder fristen på 2 måneder for værtsmedlemslandets behandling af ansøgningen at løbe. Fristen på 2 måneder kan forlænges med 2 uger højst 2 gange.

Hvis værtsmedlemslandets kompetente myndighed pålægger erhvervsudøveren udligningsforanstaltninger, suspenderes fristen for stiltiende accept, indtil ansøgeren eller den kompetente myndighed i systemet uploader dokumentation for gennemførte udligningsforanstaltninger. Hvis værtsmedlemslandet ikke træffer afgørelse inden udløbet af tidsfristerne fastsat i direktivet eller forsømmer at gennemføre en egnethedsprøve eller en (i stedet for en egnethedsprøve) proportionel prøvetid, anses det europæiske erhvervspas for udstedt og sendes automatisk via IMI til indehaveren af den erhvervsmæssige kvalifikation (stiltiende accept).

For erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse gælder samme procedure, men tidsfristen for værtsmedlemslandets behandling af en ansøgning er kun 1 måned.

Bestemmelsen i stk. 2 angiver reglerne for behandlingen af europæisk erhvervspas for midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der ikke er omfattet af forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7, stk. 1 og 2. Hvis der foreligger et europæisk erhvervspas, kan der ikke kræves yderligere anmeldelse i værtsmedlemslandet i løbet af de efterfølgende 18 måneder.

Den kompetente myndighed i Danmark kontrollerer ansøgningen og bilagene i IMI-dossieret og udsteder erhvervspas inden for 3 uger. Denne periode begynder ved udgangen af 7 dage fra modtagelse af ansøgningen, med mindre den kompetente myndighed har anmodet ansøgeren om manglende dokumentation, jf. direktivets

artikel 4c, stk. 1. Myndigheden sender straks det europæiske erhvervspas til den kompetente myndighed i hver enkelt berørt værtsmedlemsland og underretter ansøgeren herom. Værtsmedlemslandet kan ikke kræve nogen yderligere anmeldelse i de efterfølgende 18 måneder.

Bestemmelsen i stk. 3, som er ny, fastsætter, at en ansøger kan søge om europæisk erhvervspas i andre medlemslande end den vedkommende oprindeligt søgte erhvervspas til. Endvidere fastsætter bestemmelsen, at hvis ansøgeren vil levere tjenesteydelser i længere tid end 18 måneder, så skal vedkommende meddele dette til den kompetente myndighed i Danmark. I begge tilfælde skal vedkommende oplyse den danske kompetente myndighed om enhver form for oplysninger om væsentlige ændringer i den situation, der er understøttet af IMI-dossieret. Dette kan f.eks. være hvis vedkommende har skiftet efternavn. Den danske kompetente myndighed i Danmark sender det opdaterede europæiske erhvervspas til det pågældende værtsland.

Når en ansøger, der har Danmark som hjemland, jf. ovenstående, har sendt sin ansøgning om erhvervspas til den relevante danske kompetente myndighed via IMI, vil myndigheden få adgang til ansøgningen og skal behandle den i overensstemmelse med direktivets regler og den eller de forordninger, som udstedes herom.

Hvis der ikke findes en kompetent myndighed for det pågældende erhverv, fordi det ikke er lovreguleret i Danmark, vil ansøgningen blive behandlet af den myndighed, som uddannelses- og forskningsministeren bemyndiger hertil. Det er hensigten, at den nationale koordinator for anerkendelsesdirektivet, Styrelsen for Videregående Uddannelser, udpeges hertil. Afgørelser om ansøgninger om erhvervspas kan påklages efter de almindelige forvaltningsretlige regler herom eller indbringes for domstolene.

For så vidt angår erhvervspasset, er IMI-systemet opbygget således, at en række i direktivet stillede krav til de kompetente myndigheders sagsbehandlingstider indfries gennem automatiske funktioner i systemet, hvis de kompetente myndigheder forholder sig passive. De automatiske funktioner i IMI kommer til udtryk ved, at IMI-systemet f.eks. automatisk udsteder erhvervspasset på vegne af den kompetente myndighed i værtsmedlemslandet, hvis denne f.eks. ikke har truffet en afgørelse indenfor den i direktivet fastsatte frist (stiltiende accept). Det vil fremgå af erhvervspasset, at dette er blevet udstedt på baggrund af stiltiende accept.

Udenforstående som f.eks. arbejdsgivere, kunder eller patienter kan få bekræftet gyldigheden og ægtheden af et erhvervspas ved at tilgå det online-redskab, som udvikles af Europa-Kommissionen.

Anvendelsen af bestemmelsen i § 5 afhænger af, om der indføres erhvervspas på et område.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1.

Til § 6

Bestemmelsen i § 6, stk. 1, der er ny, regulerer anmeldelser gennem europæisk erhvervspas, for midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser indenfor lovregulerede erhverv, som ikke er omfattet af forudgående kontrol i Danmark, jf. forslagens § 4, stk. 2, som sendes fra andre medlemslandes kompetente myndigheder til danske kompetente myndigheder for erhvervsudøvere, der er lovligt etablerede som erhvervsudøvere i et andet medlemsland, eller som har opnået deres erhvervsmæssige kvalifikationer i et andet medlemsland. Den danske myndighed modtager disse anmeldelser gennem IMI. Når den danske myndighed har modtaget en anmeldelse om et europæisk erhvervspas i IMI, kan den ikke kræve yderligere anmeldelse i løbet af de efterfølgende 18 måneder.

Bestemmelsen i § 6, stk. 2, der er ny, omhandler ansøgninger om europæisk erhvervspas, som er verificeret af og sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder til den kompetente myndighed i Danmark med henblik på etablering eller midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser indenfor erhverv, som her i landet er omfattet af forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7, stk. 4.

Tjenesteydere, der er omfattet af den forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, og erhvervsudøvere, der ønsker at etablere sig, det vil sige søger om anerkendelse i Danmark, f.eks. autorisation, får verificeret ægtheden og gyldigheden af de relevante dokumenter, som knytter sig til ansøgningen om europæisk erhvervspas og får oprettet deres erhvervspas af den kompetente myndighed i hjemlandet, mens den endelige validering af erhvervspasset, som fører til udøvelse af det lovregulerede erhverv, udføres af den danske myndighed. De relevante dokumenter fremgår af gennemførelsesforordningens bilag, samt artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 50, jf. bilag VII, i direktivet. I ændringsdirektivets præambelbetragtning 4 er det anført, at hvis det europæiske erhvervspas udstedes med henblik på etablering, bør det anses for en afgørelse om anerkendelse og behandles som enhver anden afgørelse om anerkendelse efter direktivet. Dette indebærer således, at forvaltningsloven finder anvendelse.

Ansøgninger om etablering og tjenesteydelser behæftet med forudgående kontrol starter med, at erhvervsudøveren ansøger om erhvervspas online. Inden for 7 dage efter modtagelsen af ansøgningen bekræfter hjemlandets kompetente myndighed modtagelsen af ansøgningen og oplyser ansøgeren om eventuelle manglende dokumenter. Herefter skal den kompetente myndighed indenfor 1 måned fremsende ansøgningen til den kompetente myndighed i Danmark. Hvis de manglende dokumenter ikke er modtaget af den kompetente myndighed i hjemlandet, begynder fristen på 1 måned for at sende ansøgningen til Danmark ikke, før disse dokumenter er modtaget. Hvis den kompetente myndighed i hjemlandet ikke anmoder om yderligere dokumentation indenfor 7 dage, starter fristen på 1 måned automatisk. Hvis der efterfølgende søges om erhvervspas fra samme ansøger, kan den kompetente

myndighed i Danmark og hjemlandet ikke anmode om genindsendelse af dokumenter, der allerede er indeholdt i IMI-dossieret, og som fortsat er gyldige.

Så snart den kompetente myndighed i hjemlandet sender ansøgningen til Danmark, begynder fristen på 2 måneder for behandling af ansøgningen at løbe. Fristen på 2 måneder kan forlænges med 2 uger højst 2 gange.

Hvis den danske kompetente myndighed pålægger erhvervsudøveren udligningsforanstaltninger, suspenderes fristen for stiltiende accept, indtil ansøgeren eller den kompetente myndighed i systemet uploader dokumentation for gennemførte udligningsforanstaltninger. Hvis den danske kompetente myndighed ikke træffer afgørelse inden udløbet af tidsfristerne fastsat i direktivet eller forsømmer at gennemføre en egnethedsprøve eller en (i stedet for en egnethedsprøve) proportional prøvetid, anses det europæiske erhvervspas for udstedt og sendes automatisk via IMI til indehaveren af den erhvervsmæssige kvalifikation (stiltiende accept).

For erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse, gælder samme procedure, men tidsfristen for den danske kompetente myndigheds behandling af en ansøgning er kun 1 måned.

Hvis der allerede eksisterede krav om registrering eller andre kontrolprocedurer, inden der blev indført et europæisk erhvervspas for det pågældende erhverv, så gælder dette stadig. Et eksempel er ejendomsmæglererhvervet, idet der allerede i dag gælder et krav om, at en erhvervsudøver skal registreres i Erhvervsstyrelsens ejendomsmæglerregister for at kunne udøve erhvervet.

Anvendelsen af bestemmelsen i § 6 afhænger af, om der indføres erhvervspas på et område, jf. direktivets artikel 4a.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.1.

Til § 7

Bestemmelsen, der er ny, fastsætter en hjemmel til, at vedkommende minister bemyndiges til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse med henblik på opfyldelse af artikel 4a-4e i anerkendelsesdirektivet, som vedrører det europæiske erhvervspas.

Bekendtgørelsen indeholder de regler, der udfylder Europa-Kommissionens gennemførselsretsakt om myndighedernes arbejdsgang i forbindelse med behandlingen af erhvervspas, både som myndighed, der sender et erhvervspas, og som myndighed der modtager et erhvervspas, de påkrævede dokumenter og eventuel oversættelse heraf, verificering af dokumenter m.v., ajourføring af europæisk erhvervspas med oplysninger om disciplinære foranstaltninger eller strafferetlige

sanktioner, jf. artikel 4e, stk. 1, i direktivet, retsvirkningen, hvis en ansøger ikke betaler et opkrævet gebyr, jf. lovforslagets § 11, m.v.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.1.1, og de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 5 og 6.

Om hjemmelen udnyttes afhænger af, om der indføres erhvervspas på et område, jf. direktivet og de gennemførselsretsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen efter proceduren i artikel 58, stk. 2.

Til kapitel 6

Anerkendelse af praktikophold, anerkendelse af delvis adgang og anerkendelse på baggrund af fælles uddannelsesprincipper

Til § 8

Bestemmelsen i § 8, der er ny, regulerer, at såfremt adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark forudsætter gennemførelse af et praktikophold, skal den kompetente myndighed, når den behandler en ansøgning om tilladelse til at udøve erhvervet, anerkende praktikophold, jf. artikel 55a i direktivet.

Bestemmelsens stk. 1 giver hjemmel til, at den kompetente myndighed, når den behandler en ansøgning om anerkendelse til at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, anerkender et praktikophold afviklet i udlandet i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivets regler herom. Hvis et praktikophold, hvad enten det afvikles under et uddannelsesforløb eller efter afslutningen af et dansk uddannelsesforløb, således er en forudsætning for at opnå en autorisation i Danmark, bør praktikopholdet anerkendes af den danske kompetente myndighed, når kandidaten ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv.

Det er en betingelse for anerkendelsen, at praktikopholdet er i overensstemmelse med de danske offentliggjorte retningslinjer f.eks. en vejledning, en studieordning el.lign. om organisering og anerkendelse af praktikopholdet og forudsat, at praktikopholdet i et andet medlemsland er baseret på en klar skriftlig beskrivelse af uddannelsesmål og tildelte opgaver, som er fastlagt af praktikantens vejleder i værtsmedlemslandet. Praktikopholdet erstatter ikke et eventuelt krav om at bestå en eksamen.

Eksempelvis vil bestemmelsen om anerkendelse af praktikophold finde anvendelse på advokatområdet, således at et praktikophold gennemført i et andet medlemsland vil kunne anerkendes som en del af de 3 års praktisk juridisk virksomhed, der efter

retsplejelovens § 119, stk. 2, nr. 4, kræves for at kunne blive beskikket som advokat i Danmark.

Der sondres i direktivet, jf. artikel 55a, jf. artikel 3, stk. 1, litra j, og præambelns betragtning 27, ikke mellem lønnet eller ulønnet praktik, og opholdet skal være gennemført under vejledning af en professionel.

Den danske kompetente myndighed skal være i stand til at vurdere, om praktikopholdet i udlandet opfylder betingelserne på nationalt plan, både for så vidt angår praktikopholdets længde, vilkår og indhold. Hvis der er væsentlige forskelle mellem de danske og de udenlandske kvalifikationer opnået under praktikopholdet, skal sagen behandles efter den generelle ordning, hvorefter der kan pålægges udligningsforanstaltninger.

Bestemmelsens stk. 2 præciserer, at praktikopholdet, jf. stk. 1, skal være gennemført i et andet EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Efter bestemmelsen i stk. 3 kan praktikophold gennemført i tredjelande også tages i betragtning af de kompetente myndigheder, når de overvejer en anmodning om adgang til et lovreguleret erhverv i Danmark.

Det er op til den enkelte kompetente myndighed at vurdere, hvorvidt et krav i den respektive lovgivning om praktik el.lign. er omfattet af anerkendelsesdirektivets bestemmelser om anerkendelse af praktikophold.

Med bestemmelsen i stk. 4 kan vedkommende minister fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om anerkendelsen af praktikophold. Det kan eksempelvis være regler om nærmere om grænser for varigheden af den del af praktikopholdet, som kan gennemføres i udlandet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.3.

Til § 9

Bestemmelsen i stk. 1, der er ny, giver hjemmel til, at den kompetente myndighed kan give delvis adgang til udøvelsen af et erhverv. Hvis myndigheden således under behandlingen af en sag om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv finder, at forskellene mellem aktivitetsområderne mellem det danske og det udenlandske uddannelsesprogram er så store, at de ikke kan kompenseres ved andre kvalifikationer, herunder kvalifikationer opnået under livslang læring, og at erhvervsudøveren skal gennemgå et fuldstændigt uddannelsesprogram for at kompensere for disse mangler,

skal den kompetente myndighed undersøge, om der kan gives delvis adgang til erhvervet.

Efter bestemmelsens stk. 2, der er ny, skal samtlige betingelser i direktivet for at give delvis adgang være opfyldt. Vedkommende skal være fuldt kvalificeret i hjemlandet, forskellene mellem aktivitetsområderne mellem det danske og det udenlandske uddannelsesprogram skal være så store, at de ikke kan kompenseres ved andre kvalifikationer, og derudover skal den faglige aktivitet objektivt kunne adskille sig fra aktiviteten i Danmark. Hvis erhvervsudøveren anmoder herom, bør der under disse omstændigheder gives delvis adgang til udøvelse af erhvervet, idet den kompetente myndighed i Danmark skal tage hensyn til, hvorvidt aktiviteten kan udøves uafhængigt i vedkommendes hjemland.

Som eksempel på delvis adgang har Sikkerhedsstyrelsen i lyset af EU-Domstolens afgørelse af 19. januar 2006 i sag C-330/03, Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos mod Administración del Estado, udstedt en begrænset autorisation på kloakområdet til en svensk virksomhed. Sikkerhedsstyrelsen tog i denne sag højde for EU-Domstolens dom, som har fastslået princippet om delvis adgang til et lovreguleret erhverv.

I den pågældende sag ønskede virksomheden at udføre remaljeringsarbejde i Danmark. Remaljering er en særlig metode til tætning af gulvafløb og udgør en del af det autorisationskrævende arbejdsområde inden for kloakområdet. Den begrænsede autorisation gav virksomheden ret til at udføre tætning af gulvafløb mod jord, men ikke andre typer kloakarbejde i Danmark.

I Sverige er erhvervet som kloakmester ikke lovreguleret. Virksomheden kunne lovligt udføre remaljeringsarbejde i Sverige, og virksomheden havde ansat en teknisk ansvarlig person, der kunne dokumentere sin faglige kompetence til at udføre remaljeringsarbejde. Sikkerhedsstyrelsen stillede herefter ikke krav om, at den teknisk ansvarlige person skulle gennemføre en kloakmesteruddannelse for at kunne udøve sit erhverv i Danmark.

Efter bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., der er ny, skal udøvelsen af erhvervet, hvortil der gives delvis adgang, ske under den titel, der anvendes i vedkommendes hjemland, og erhvervsudøveren skal klart angive omfanget af sin erhvervsmæssige aktivitet for tjenestemodtager.

Med bestemmelsen i stk. 3, 2. pkt., der er ny, kan vedkommende minister fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse, hvis den kompetente myndighed kræver anvendelse af den erhvervsmæssige titel på dansk.

Efter bestemmelsen i stk. 4, der er ny, kan delvis adgang afslås, hvis der foreligger tvingende almene hensyn, som anerkendt af EU-Domstolen, herunder den offentlige sundhed og sikkerhed m.v.

Delvis adgang omfatter ikke området for automatisk anerkendelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.4.

Til § 10

Bestemmelsen i stk. 1, der er ny, fastslår, at såfremt der i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivet er vedtaget en fælles uddannelsesramme, jf. direktivets artikel 49a, eller en fælles uddannelsestest, jf. artikel 49b, skal den kompetente myndighed i Danmark lægge uddannelsesrammen eller uddannelsestesten til grund for sin behandling af en ansøgning om at udøve et lovreguleret erhverv her i landet.

For så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed i de medlemslande, der lovregulerer det pågældende erhverv, skal den kompetente myndighed i Danmark, når der er vedtaget en fælles uddannelsesramme, give et bevis fra en ansøger herpå samme virkning på sit område, som uddannelsesbeviser udstedt i Danmark. Retsvirkningen er således det samme som automatisk anerkendelse.

Er der vedtaget en fælles uddannelsestest, giver en bestået uddannelsestest i f.eks. Danmark, indehaveren af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation ret til at udøve erhvervsmæssig virksomhed i et andet medlemsland på samme betingelser som indehaverne af uddannelsesbeviser, som er erhvervet i det andet medlemsland.

Indførelsen af ordningerne om fælles uddannelsesprincipper (fælles uddannelsesrammer og fælles uddannelsestest) kræver, at mindst en tredjedel af medlemsstaterne kan acceptere ordningen.

Medlemsstater, som ikke ønsker at deltage i en af ordningerne, kan under visse betingelser fritages herfor, jf. direktivets artikel 49a, stk. 5 og 49b, stk. 5. Hvis Danmark således finder, at det ikke kan gavne danske erhvervsudøvere at være med i en given fælles uddannelsesramme eller en given fælles uddannelsestest på et givent område, er der mulighed for at søge om undtagelse herfra. Konsekvensen heraf vil være, at danske erhvervsudøvere ikke kan påberåbe sig ret til og benytte sig af ordningen i et andet medlemsland.

Såfremt der vedtages en fælles uddannelsesramme eller en fælles uddannelsestest, kan det af de regler, der gælder for erhvervet, fremgå, om en fælles uddannelsesramme for det pågældende erhverv kan erstatte det danske uddannelsesprogram.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.5.

Til kapitel 7

Gebyr

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 er en videreførelse og en præcisering af § 6 i den gældende lov, hvorefter en ansøger som led i behandlingen af en anerkendelsessag kan pålægges et gebyr for afholdelse af udgifter til gennemførelse af egnethedsprøve eller prøvetid som led i en behandling af en sag om anerkendelse. Som noget nyt foreslås det, at den kompetente myndighed kan opkræve gebyr i forbindelse med ansøgning om europæisk erhvervspas. Hvor der ikke allerede er hjemmel i lovgivningen til at kræve betaling for dette, giver forslaget således hjemmel hertil.

Hvis der opkræves gebyr med hjemmel i bestemmelsen, skal størrelsen af gebyret fastsættes af myndigheden i overensstemmelse med de danske bevillingsretlige regler og opkræves af den myndighed, der forestår gennemførelse af eksamination m.v. og behandler ansøgning om europæisk erhvervspas.

For så vidt angår europæisk erhvervspas, kan opkrævning af gebyr for erhvervspas ske på et hvilket som helst tidspunkt i processen. Om der skal opkræves gebyr, på hvilket tidspunkt det skal ske og fastsættelsen af gebyrets størrelse i forbindelse med udstedelse af et erhvervspas, er medlemslandenes anliggende, men opkrævning af gebyret for erhvervspas må ikke forsinke behandlingen af ansøgningen eller svække arbejdsgangen i IMI. Gebyret skal ifølge direktivet være rimeligt, stå i et rimeligt forhold til samt afspejle de reelle omkostninger for staten og må ikke virke hæmmende på ansøgninger. Gebyret må ikke fastsættes på et niveau, der gør det praktisk umuligt at udøve de i direktivet fastsatte rettigheder. Dette er i overensstemmelse med danske generelle principper for gebyrregler.

Forpligtelsen til at overholde reglerne om gebyropkrævning skal overholdes af alle organer, myndigheder og institutioner, der i medfør af dansk lovgivning er udpeget som ansvarlig kompetent myndighed for adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv under anerkendelsesdirektivet. Forpligtelsen gælder dermed også de eventuelle ikke-offentlige faglige organer eller faglige organisationer, som efter den relevante lovgivning er udpeget og varetager opgaver som den kompetente myndighed for adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv. Oplysninger om og ajourføring af information om den eventuelle opkrævning af gebyr m.v. skal være tilgængelige online gennem kvikskranken, og størrelsen på de fastsatte gebyrer meddeles Styrelsen

for Videregående Uddannelser, som tænkes bemyndiget som koordinator for direktivet, jf. direktivets artikel 56, stk. 4, som videreformidler oplysningerne til Europa-Kommissionen. Se tillige nedenfor bemærkningerne til forslaget § 12.

Bestemmelsen i stk. 2, der er ny, giver vedkommende minister hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om opkrævning af gebyr, f.eks. om tidspunktet for opkrævningen og gebyrets størrelse.

Til kapitel 8

Pligt til indberetning m.v.

Til § 12

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler de kompetente myndigheders pligt til at afgive statistiske indberetninger til Uddannelses- og Forskningsministeriet og viderefører den gældende lovs § 4, stk. 1, mens den tilføjer, at der tillige skal indberettes om ansøgninger om europæisk erhvervspas. Indberetning sker én gang årligt bl.a. med henblik på den redegørelse, som uddannelses- og forskningsministeren skal aflevere til Folketinget, jf. § 11 i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., og den rapport som hvert andet år skal aflægges til Europa-Kommissionen, jf. direktivets artikel 60, stk. 1.

Efter bestemmelsen i stk. 2, der er en videreførelse af gældende ret, kan Uddannelses- og Forskningsministeriet indhente uddybende oplysninger hos de kompetente myndigheder til brug for beretningen til Folketinget og Europa-Kommissionen, jf. stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 3, der er ny, omhandler pligt til løbende indberetninger fra de kompetente myndigheder til Uddannelses- og Forskningsministeriet. Bestemmelsen kodificerer på nogle punkter praksis.

Bestemmelsen sikrer, at Styrelsen for Videregående Uddannelser fortsat kan formidle opdaterede oplysninger om ordningerne for de enkelte erhverv som støttecenter og som led i sin varetagelse af informations- og videnscenterfunktionen for vurdering og anerkendelse af udenlandske kvalifikationer og kompetencer, jf. § 10 i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. Det drejer sig navnlig om oplysninger om erhvervet, kontakt til den kompetente myndighed, blanketter, dokumentationskrav, størrelsen af eventuelle gebyrer, gældende lovgivning og klageadgang.

Bestemmelsen i stk. 3 præciserer tillige, at de kompetente myndigheder skal indberette, hvad der i øvrigt følger af anerkendelsesdirektivet. Det drejer sig om indberetninger, som følger af ændringsdirektivets præambelbetragtning 6, jf. artikel 4a, stk. 8, artikel 3, stk. 2, andet afsnit, artikel 14, stk. 2, andet afsnit, artikel 21a, stk. 1, artikel 22, stk. 2, artikel 25, stk. 3a, andet afsnit, artikel 49a, stk. 6, litra a og b, artikel 49b, stk. 6, litra a og b, artikel 56, stk. 3, artikel 56, stk. 4, artikel 57b, stk. 4, artikel 59, stk. 1, 2, 5 og 6, artikel 60, jf. præambelbetragtning 36 i det hidtil gældende anerkendelsesdirektiv og artikel 63, første afsnit, samt artikel 3 i det reviderede direktivs gennemførelseskapitel.

Med bestemmelsen i stk. 4, der svarer til § 4, stk. 2, i den gældende lov, får uddannelses- og forskningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om de oplysninger, der skal indberettes efter stk. 1-3 og indberetningernes form. Det kan f.eks. være krav om indberetning ved hjælp af rapporter, regneark, faktablad eller webblanket.

Til § 13

Bestemmelsen i stk. 1, der er ny, fastslår, at Uddannelses- og Forskningsministeriet kan indhente oplysninger, når det har relevans for varetagelsen af koordinator- og støttecenterrollen og for administrationen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, jf. direktivets artikel 56, stk. 4, og artikel 57b.

Der kan således opstå situationer, hvor Styrelsen for Videregående Uddannelser ad hoc har brug for oplysninger m.v. for at kunne varetage koordinator- og støttecenterfunktionen, og som ikke umiddelbart falder ind under de statistiske årlige indberetninger og de løbende indberetninger, jf. forslaget § 12.

Der tænkes bl.a. på indhentelse af oplysninger fra en organisation, som her i landet er bemyndiget som kompetent myndighed for et givent erhverv, f.eks. Ingeniørforeningen i Danmark, eller en organisation, som fra dansk side repræsenterer et område i EU-sammenhæng, f.eks. Den Danske Skiskole. Der tænkes endvidere på indhentning af oplysninger fra en dansk uddannelsesinstitution med henblik på verificering af ægthed af et uddannelsesdokument udstedt af uddannelsesinstitutionen med henblik på videregivelse, jf. forslaget § 14, stk. 1, eller indhentning af oplysninger fra arkitektskoler og arkitektorganisationer om løbende faglig udvikling, jf. direktivets artikel 22, litra b.

Bestemmelsen i stk. 2, der er ny, fastslår, at vedkommende minister for et erhverv, som overvejes lovreguleret, eller erhverv, som allerede er lovreguleret, undersøger, hvorvidt der til lovreguleringen af erhvervet kan knyttes nogle objektive kriterier. De objektive kriterier er følgende, jf. direktivets artikel 59:

- a) diskriminationsforbud, det vil sige, der må ikke forskelsbehandles på baggrund af nationalitet – hverken direkte (nationalitetskrav) eller indirekte (f.eks. bopælskrav),
- b) nødvendighed, det vil sige, at en ordning eller et krav skal kunne begrundes med et tvingende alment hensyn,
- c) proportionalitet, hvilket vil sige, at det skal undersøges, om tilladelsesordningen (f.eks. en autorisation) er egnet til og står mål til det bestemte beskyttelseshensyn, og om formålet med reguleringen kan opnås på en mindre indgribende måde.

Oplysningerne skal meddeles uddannelses- og forskningsministeren. Vedkommende minister meddeler ligeledes, hvilke erhverv der er begrænset adgang til ved forudgående kontrol, jf. direktivets artikel 7, stk. 4, og begrundelsen herfor. Styrelsen for Videregående Uddannelser indberetter, som led i sin koordinatorfunktion, jf. lovforslagets § 17, stk. 3, oplysningerne til Europa-Kommissionen.

Med bestemmelsen i stk. 3, der er ny, fastslår, at uddannelses- og forskningsministeren får hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse med henblik på opfyldelsen af forpligtelsen til at oplyse Europa-Kommissionen om nye regler eller regler, som er blevet fjernet eller lempet, i det retssystem, der begrænser adgangen til et erhverv eller udøvelsen heraf. Der skal således løbende ske en vurdering af reglerne for det enkelte erhverv, hvorvidt der til reguleringen kan knyttes nogle objektive kriterier, som diskriminationsforbud, offentlig interesse, nødvendighed, eller andre almene hensyn i medlemslandene og ikke mindst proportionalitet, jf. stk. 2.

Bestemmelsen skal ses i lyset af artikel 59 i det reviderede anerkendelsesdirektiv og den såkaldte transparensøvelse, der er under gennemførelse her i landet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5.3.2.

Til kapitel 9

Administrativt samarbejde m.v.

Til § 14

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler det administrative samarbejde mellem medlemslandene og danske kompetente myndigheders mulighed for via IMI at sende oplysninger til andre medlemslande om en person, der ønsker at etablere sig eller som ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt og lejlighedsvist i et andet medlemsland.

Bestemmelsen medfører, at kompetente myndigheder i Danmark i henhold til direktivets artikel 8, artikel 50 og artikel 56, på forespørgsel fra et andet medlemsland

via IMI sender de relevante oplysninger til kompetente myndigheder i det andet medlemsland. Der sendes oplysninger om, at vedkommende er lovligt etableret i Danmark, om redelig adfærd og om, at vedkommende ikke har været idømt faglige disciplinære eller strafferetlige sanktioner i Danmark.

I tilfælde af begrundet tvivl, eller hvis de erhvervsmæssige kvalifikationer skal kontrolleres af værtsmedlemslandet, sender den kompetente myndighed i Danmark på forespørgsel oplysninger vedrørende vedkommendes uddannelsesforløb m.v. i Danmark.

Hvis erhvervet ikke er lovreguleret i Danmark, kan Styrelsen for Videregående Uddannelser, som tænkes bemyndiget som støttecenter, jf. direktivets artikel 57b, optræde som en kompetent myndighed og også give disse oplysninger. De kompetente myndigheder i Danmark skal tillige sikre udveksling af alle de oplysninger, der er nødvendige for, at klager fra en tjenestemodtager over en tjenesteyder kan behandles korrekt.

De kompetente myndigheder i Danmark samarbejder således i henhold til direktivets artikel 8, artikel 50 og 56 med de kompetente myndigheder i andre medlemslande og meddeler tillige på forespørgsel oplysninger om disciplinære eller strafferetlige sanktioner eller om andre alvorlige, konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af virksomhed i henhold til anerkendelsesdirektivet.

Ifølge bestemmelsens stk. 2 kan de kompetente myndigheder i Danmark på samme måde, jf. stk. 1, via IMI forespørge og modtage oplysninger fra en kompetent myndighed i et andet medlemsland om en tjenesteyder eller en person, der ønsker at etablere sig i Danmark.

Bestemmelser om det administrative samarbejde, jf. stk. 1 og 2, er allerede fastsat i det hidtil gældende direktiv, jf. tillige § 6, stk. 4, og § 8, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Bestemmelsen i lovforslaget sikrer, at der nu skabes klar hjemmel for alle kompetente myndigheder, herunder det danske støttecenter, til at udveksle oplysninger m.v. med de ændringer, som følger af det reviderede anerkendelsesdirektiv, jf. artikel 8, artikel 50 og artikel 56, stk. 1 - 2a.

Danske kompetente myndigheders udveksling af personoplysninger sker under iagttagelse af gældende persondataretlige regler om udveksling.

Til § 15

Bestemmelsen, som er ny, omhandler et advarselssystem om identiteten af erhvervsudøvere, der har ansøgt om anerkendelse af kvalifikationer i medfør af direktivet, og om hvem en domstol efterfølgende har fundet, at vedkommende i denne

forbindelse har benyttet forfalsket dokumentation for sine erhvervmæssige kvalifikationer, jf. direktivets artikel 56a, stk. 3.

Det er ikke med lovforslaget tanken, at der i Danmark sondres mellem statsborgerskab i tilfælde af afsendelse og modtagelse af en advarsel. Lovforslagets bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler, som har til formål at beskytte det danske samfund og borgerne mod personer, som er dømt for benyttelse af forfalsket dokumentation for deres erhvervmæssige kvalifikationer, udvider således direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande.

Det betyder, at danske myndigheder både vil kunne modtage og sende advarsler om EU-statsborgere, statsborgere inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejde og statsborgere fra lande, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv samt statsborgere fra tredjelande, som er blevet dømt for benyttelse af forfalsket dokumentation for deres erhvervmæssige kvalifikationer.

Advarselssystemet har således til hensigt at forhindre, at f.eks. en udenlandsk læge kommer her til landet og i kontakt med danske patienter på baggrund af et forfalsket uddannelsesbevis eller autorisationsbevis.

Hvis en person her i landet dømmes for forfalsket dokumentation ved en dansk domstol, vil oplysningen herom blive sendt til øvrige medlemslandes sundhedsmyndigheder, der i disse lande har ansvaret for det pågældende lovregulerede sundhedserhverv.

Advarsler skal behandles i overensstemmelse med direktivets regler og den eller de forordninger, som udstedes herom, jf. Europa-Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/983 af 24. juni 2015 om proceduren for udstedelse af det europæiske erhvervspas og anvendelsen af varslingsmekanismen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF (gennemførelsesordningen).

Efter stk. 1 skal advarsler, som skal sendes af danske kompetente myndigheder, jf. artikel 56a, stk. 3, i det reviderede anerkendelsesdirektiv, sendes gennem IMI. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.8.

Informationerne om domstolens afgørelse vil umiddelbart efter en doms afsigelse blive sendt fra den danske anklagemyndighed til den danske nationale advarselskoordinator for udgående advarsler om forfalsket dokumentation, Styrelsen for Videregående Uddannelser, som tænkes bemyndiget hertil, jf. forslaget § 17, stk. 3. Advarselskoordinatoren har som udgangspunkt ikke adgang til personoplysninger.

Styrelsen for Videregående Uddannelser sikrer advarslens overensstemmelse med betingelserne i artikel 56a, stk. 3, og sender i bekræftende fald herefter advarslen til den danske kompetente myndighed, og til advarselskoordinatoren i de andre

medlemslande. IMI-systemet sørger for, at advarsler automatisk bliver sendt til alle medlemslande.

En advarsel kommer til at indeholde oplysninger om identiteten af erhvervsudøvere, der har ansøgt om anerkendelse af kvalifikationer i medfør af direktivet, og om hvem domstolene efterfølgende har fundet, at vedkommende i denne forbindelse har benyttet forfalsket dokumentation for sine erhvervmæssige kvalifikationer, jf. direktivets artikel 56a, stk. 3. Informationen skal klart identificere personen i form af i hvert fald et navn på personen, fødselsdato og fødested.

Den sendte advarsel vil ikke indeholde en begrundelse for den afgørelse, der ligger til grund for advarslen. En begrundelse vil således fremgå af domstolens afgørelse og vil ikke umiddelbart blive videresendt sammen med advarslen. Uddybende oplysninger om grunden til advarslen skal den kompetente myndighed, der har modtaget advarslen, selv indhente bilateralt via IMI, hvis det er relevant, jf. lovforslagets § 14.

I IMI er det for de involverede myndigheder teknisk muligt at sende en advarsel, opdatere en advarsel, trække en advarsel tilbage, lukke en advarsel samt slette en advarsel.

IMI sender jævnligt påmindelser per e-mail til dem, der oprindeligt oprettede en advarsel, for at få dem til at vurdere, om en advarsel fortsat er aktuel eller den f.eks. skal slettes. På den måde skal det sikres, at advarsler kun forefindes i IMI, så længe de er relevante.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer er dømt for at anvende forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, er at anse for oplysninger om strafbare forhold i henhold til § 8 i persondataloven. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske videregivelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Det er med lovforslaget tilsigtet, at persondataloven skal fraviges, idet den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre det reviderede anerkendelsesdirektivs artikel 56a, stk. 3.

Oplysningerne i advarslen bliver gjort tilgængelig for myndigheder i medlemslande, der højst sandsynligt ikke vil komme til at bruge oplysningerne. Omvendt fremgår det af ændringsdirektivets præambelbetragtning 29, at advarselsproceduren bør være i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger og grundlæggende rettigheder. Det må derfor lægges til grund, at anerkendelsesdirektivet er i overensstemmelse med gældende EU-ret om beskyttelse af personoplysninger.

Af stk. 2 fremgår det, at en erhvervsudøver skal underrettes om, at en advarsel om denne er blevet sendt. Erhvervsudøveren skal også underrettes om, at en advarsel om denne er blevet lukket. Afgørelser om advarsler kan påklages efter de almindelige forvaltningsretlige regler herom eller indbringes for domstolene. En

forvaltningsmyndigheds beslutning om i IMI-systemet at offentliggøre en afgørelse om en advarsel er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, ligesom en forvaltningsmyndigheds beslutning om at videregive oplysninger om en advarsel til en anden forvaltningsmyndighed heller ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Sådanne procesbeslutninger er derfor kun underlagt administrativ rekurs, hvis der er særskilt hjemmel hertil.

Bestemmelsens stk. 3 regulerer det forhold, når der bliver sendt en advarsel til Danmark. Når dette sker, får den danske advarselskoordinator automatisk en e-mail fra IMI om dette. Styrelsen for Videregående Uddannelser, som tænkes bemyndiget som koordinator for udgående advarsler, jf. ovenfor stk. 1, tænkes også bemyndiget som koordinator for de indkomne advarsler om forfalsket dokumentation. Advarselskoordinatoren har som udgangspunkt ikke adgang til personoplysninger.

Koordinatoren vurderer, hvilke myndigheder i Danmark som advarslen herefter skal videresendes til. Koordinatoren kan også beslutte ikke at videresende en advarsel, hvis det vurderes, at den ikke er relevant for nogen myndigheder her i landet. Afgørelse om advarsler kan påklages, jf. ovenfor stk. 2.

En advarsel modtaget fra et andet medlemsland kommer til at indeholde oplysninger om identiteten af erhvervsudøvere, der har ansøgt om anerkendelse af kvalifikationer i medfør af direktivet, og om hvem domstolene efterfølgende har fundet, at de i denne forbindelse har benyttet forfalsket dokumentation for deres erhvervmæssige kvalifikationer, jf. direktivets artikel 56a, stk. 3.

Den sendte advarsel vil ikke indeholde en begrundelse for den afgørelse, der ligger til grund for advarslen. En begrundelse vil således fremgå af domstolens afgørelse og vil ikke umiddelbart blive videresendt sammen med advarslen. Uddybende oplysninger om grunden til advarslen skal den kompetente myndighed, der har modtaget advarslen, selv indhente bilateralt via IMI, hvis det er relevant, jf. lovforslagets § 14.

Det bemærkes, at oplysninger om, at fysiske personer er dømt for at anvende forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, er at anse for oplysninger om strafbare forhold i henhold til § 8 i persondataloven. Der kan ikke inden for persondatalovens rammer ske videregivelse af sådanne oplysninger som beskrevet i lovforslaget. Det er med lovforslaget tilsigtet, at persondataloven skal fraviges, idet den foreslåede fravigelse er nødvendig for at gennemføre det reviderede anerkendelsesdirektivs artikel 56a, stk. 3.

Oplysningerne i advarslen bliver gjort tilgængelig for myndigheder i medlemslande, der højst sandsynligt ikke vil komme til at bruge oplysningerne. Omvendt fremgår det af ændringsdirektivets præambelbetragtning 29, at advarselsproceduren bør være i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger og

grundlæggende rettigheder. Det må derfor lægges til grund, at anerkendelsesdirektivet er i overensstemmelse med gældende EU-ret om beskyttelse af personoplysninger.

Til kapitel 10

Forskellige bestemmelser

Til § 16

Bestemmelsens stk. 1 og 2 er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 5, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren koordinerer gennemførelsen af anerkendelsesdirektivet og i en bekendtgørelse fastsætter nærmere regler med henblik på gennemførelse af anerkendelsesdirektivet. Den gældende hjemmel er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Bekendtgørelsen vil danne rammen for de regler, der skal fastsættes sektoralt om, hvad de kompetente myndigheder skal iagttage og påse efter reglerne i direktivet, når de behandler ansøgninger om etablering og modtager anmeldelser på de respektive sektorområder. Det vil sige direktivets regler om den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser, automatisk anerkendelse på grundlag af minimumuddannelseskraav, automatisk anerkendelse på baggrund af erhvervserfaring, procedure vedrørende etablering, midlertidig og lejlighedsvis udøvelse af erhverv, erhvervsmæssige kvalifikationer opnået i tredjelande af statsborgere fra EU-land, i et EØS-land eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv. Bekendtgørelsen vil tillige indeholde regler om koordinering m.v. af direktivet.

Bestemmelsen i stk. 3 er en videreførelse af den gældende lovs § 7 a, hvorefter erhvervs- vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om prøver og attestation af eksamensbeviser for bygningskonstruktører og attestation af arkitekters eksamensbeviser, certifikater og uddannelsesbeviser.

Arkitekterhvervet hører under anerkendelsesdirektivets regler om automatisk anerkendelse på baggrund af mindstekrav til uddannelse, jf. direktivets artikel 46-49.

Danske arkitekter, der ønsker at arbejde i EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, anerkendes i øvrigt automatisk efter anerkendelsesdirektivets artikel 46, jf. direktivets bilag V.7.

Reglerne i direktivets artikel 49 indebærer, at medlemsstaterne skal anerkende nærmere angivne uddannelsesbeviser for arkitekter, selvom de ikke opfylder mindstekravene i direktivet. Medlemslandene anerkender bl.a. udstedte eksamensbeviser for bygningskonstruktører fra de byggetekniske højskoler, hvis uddannelsen er påbegyndt senest i løbet af det akademiske år 1987/1988. Eksamensbeviset skal være ledsaget af en attest fra den kompetente myndighed om, at den pågældende har virket som arkitekt i mindst seks år og har bestået en prøve med henblik på at blive ligestillet med arkitekter, der har eksamensbeviser fra arkitektskolerne.

Med hjemlen i lovforslagets § 16, stk. 3, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om prøvens form og indhold samt attestations af eksamensbeviserne, certifikater m.v. Endvidere kan fastsættes regler om, for hvilken instans prøven skal aflægges.

Til § 17

Bestemmelsen i stk. 1 er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 1, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren i en bekendtgørelse kan bemyndige andre statslige myndigheder uden for Uddannelses- og Forskningsministeriets ressort til at udøve de beføjelser, som i loven er tillagt ministeren. Der er alene tale om statslige myndigheder. Der kan således ikke i medfør af denne bestemmelse ske delegation til private virksomheder eller organisationer. Omfanget af delegationen til den pågældende statslige myndighed skal ske efter forhandling med vedkommende minister. Der er ikke fastsat nogen regler i medfør af den gældende bestemmelse.

Bestemmelsen i stk. 2 er en indholdsmæssig videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 2, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren har hjemmel til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages. Det betyder, at ministeren vil kunne afskære klageadgangen fra andre statslige myndigheder. Der er ikke fastsat nogen regler i medfør af den gældende bestemmelse.

Uddannelses- og forskningsministeren kan i medfør af over-/underordningsforholdet delegere sine beføjelser i loven til statslige myndigheder inden for ministerområdet, f.eks. en styrelse. Intern delegation kræver ikke særskilt lovhjemmel. Med bestemmelsen i stk. 3, der er videreførelse af den gældende lovs § 7, stk. 2, fastslås, at såfremt uddannelses- og forskningsministeren ved intern delegation har overladt en eller flere af sine beføjelser i loven til en statslig myndighed på ministerområdet, kan

ministeren fastsætte regler i en bekendtgørelse om, at afgørelser truffet i medfør af delegationen ikke kan påklages til Uddannelses- og Forskningsministeriet. Hvis klageadgangen ikke afskæres, kan der fastsættes regler om fremgangsmåden ved indgivelse af klager, f.eks. at en klage først skal sendes til 1. instansen, der skal vurdere sagen med henblik på, om afgørelsen skal ændres, eller om klagen skal sendes videre til ministeriet med myndighedens udtalelse.

Bestemmelsen sikrer, at uddannelses- og forskningsministeren med henblik på en effektiv og hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne kan henlægge opgaver til myndigheder på ministeriets område.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til at afskære klageadgang, der i øvrigt følger af lovgivningen.

Det forventes, at uddannelses- og forskningsministerens beføjelser i loven delegeres til Styrelsen for Videregående Uddannelser. Dette er en videreførelse af gældende ret, jf. bekendtgørelse nr. 1411 af 16. december 2009 om delegation af ministeren for videnskab, teknologi og udviklings beføjelser i lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark og cirkulære af 27. september 2013 om Styrelsen for Videregående Uddannelser.

Til kapitel 11

Ikrafttræden m.v.

Til § 18

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2016. Seneste frist for gennemførelse af direktivet er den 18. januar 2016. Samtlige retsakter, der gennemfører det reviderede anerkendelsesdirektiv, skal således være notificerede i Europa-Kommissionens gennemførelsesdatabase senest denne dato.

Med stk. 2 foreslås den hidtil gældende lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark ophævet.

Hjemmelen i § 1, stk. 2, i den hidtil gældende lov, hvorefter erhvervs- og vækstministeren efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren for så vidt angår nærmere angivne erhverv kunne bestemme, at lovens bestemmelser kun finder anvendelse, hvis ansøgningen skal behandles efter EU's direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, videreføres ikke. Bekendtgørelse nr. 818 af 22. juli 2004 om anvendelse af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark på erhverv under Økonomi- og Erhvervsministeriets (Søfartsstyrelsens) ressort er udstedt med hjemmel i ovennævnte bestemmelse, og bekendtgørelsen bortfalder således ved lovens ikrafttræden.

Bekendtgørelse nr. 1134 af 27. november 2008 om anerkendelse af eksamensbeviser på arkitektområdet, der er udstedt i et EU-land, i et EØS-land eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv er udstedt med hjemmel i den hidtil gældende § 7 a. Bekendtgørelsen vil i medfør af overgangsbestemmelsen i stk. 3, være gældende så længe, der er personer, som har beviser i overensstemmelse med direktivets bilag VI, og som ønsker anerkendelse herefter. Retstilstanden er i den sammenhæng uændret.

Danske arkitekter, der ønsker at arbejde i EU-land, i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, anerkendes i øvrigt automatisk efter anerkendelsesdirektivets artikel 46, jf. direktivets bilag V.7.

Med bestemmelsen i stk. 3 forbliver de bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i den hidtil gældende lov, i kraft, indtil de ophæves. Ved lovforslagets fremsættelse drejer det sig om følgende bekendtgørelser:

Bekendtgørelse nr. 575 af 1. juni 2011 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v.

Bekendtgørelse nr. 1411 af 16. december 2009 om delegation af ministeren for videnskab, teknologi og udviklings beføjelser i lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark.

Bekendtgørelse nr. 1134 af 27. november 2008 om anerkendelse af eksamensbeviser på arkitektområdet, der er udstedt i et EU-land, i et EØS-land eller et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv.

Til § 19

Med bestemmelsen foreslås det, at der i lov om tjenesteydelser i det indre marked indsættes en hjemmelsbestemmelse, sådan at erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler i en bekendtgørelse med henblik på opfyldelse af artikel 57 og 57a i anerkendelsesdirektivet, som vedrører kvikskranken.

Bemyndigelsen foreslås anvendt til at gennemføre direktivets bestemmelser vedrørende kvikskranken ved at foretage en ændring af bekendtgørelse om elektronisk kontaktpunkt under Erhvervs- og Vækstministeriet.

Bekendtgørelsens anvendelsesområde udvides til at omfatte ansøgninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, anmeldelser m.v. for alle lovregulerede erhverv. Således kan borgere fra andre EU-lande, Det Europæiske Økonomiske Samarbejde samt lande, som EU har indgået aftale med herom, der ønsker at ansøge om anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer under

anerkendelsesdirektivet, fremover anvende den elektroniske kvikskranke til denne procedure.

Bekendtgørelsen vil sikre, at en række oplysninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer under anerkendelsesdirektiver er tilgængelige på den elektroniske kvikskranke og at de er ajourførte. Bekendtgørelsen vil indeholde krav om, at de kompetente myndigheders procedurer, formaliteter og krav i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af anerkendelsesdirektivet, kan afvikles gennem den elektroniske kvikskranke. Desuden kan ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer udfyldes og sendes gennem den elektroniske kvikskranke.

Derudover vil bekendtgørelsen sikre, at der på den elektroniske kvikskrankes hjemmeside findes en liste over lovregulerede erhverv og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder for de enkelte lovregulerede erhverv og støttecentre samt oplysning om klagemuligheder i tilfælde af tvister.

Ligeledes vil bekendtgørelsen sikre, at der på den elektroniske kvikskrankens hjemmeside findes en liste over erhverv, for hvilke der er indført et europæisk erhvervspas jf. direktivets artikel 57, stk. 1, litra b.

For at sikre, at udenlandske tjenesteydere og borgere kan opnå reel merværdi ved at anvende den elektroniske kvikskranke, indeholder bekendtgørelsen krav om, at oplysningerne på den elektroniske kvikskranke er tilgængelige på engelsk.

Til § 20

Med lovforslaget får loven en ny og mere dækkende titel for indholdet af loven. Med den foreslåede ændring af lov om formidling af fast ejendom m.v. konsekvensændres henvisningerne til lovens nye titel.

Til § 21

Til nr. 1

Det foreslås, at det i noten til lovens titel tilføjes, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer.

Til nr. 2

Det nugældende anerkendelsesdirektiv er ikke implementeret for konservatorerhvervet. Det er således hele direktivet og ikke kun ændringerne af direktivet, som skal implementeres. Det kan oplyses, at der i gældende lovgivning er mulighed for, at personer med udenlandske uddannelser kan autoriseres. Naturstyrelsen har årligt modtaget 2-3 ansøgninger om autorisation på baggrund af udenlandske eksamensbeviser.

Konservatorerhvervet er reguleret på bekendtgørelsesniveau i bekendtgørelse nr. 328 af 19. marts 2013 om erhvervsmæssig konservering af visse dyrearter. Formålet med hjemmelsbestemmelsen er således at skabe den fornødne hjemmel til at kunne implementere anerkendelsesdirektivets sektorrelevante bestemmelser direkte i bekendtgørelse om konservering af visse dyrearter.

Der henvises i øvrigt til lovens almindelige bemærkninger.

Til § 22

Til nr. 1

Affattningen af fodnotehenvisningen til lovens titel foreslås ændret som konsekvens af ændringen af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Til nr. 2

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det besluttet at overflytte Geodatastyrelsen fra Miljøministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets ressort. Som følge af dette foreslås »miljøministeren« overalt i loven ændret til »energi-, forsynings- og klimaministeren«.

Til nr. 3

Det foreslås, at personer, der er lovligt etableret i andre EU-lande, EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, og som opfylder betingelserne i artikel 4f i anerkendelsesdirektivet, kan få beskikkelse til alene at udføre en del af de arbejder, som landinspektører med beskikkelse efter lovgivningen har eneret til at udføre. Eneretten omfatter matrikulært arbejde, f.eks. udstykning, afsætning af skel, opdeling af en ejendom i ejerlejligheder og udarbejdelse af de dokumenter, som er nødvendige for registrering af matrikulære forandringer. Landinspektører med beskikkelse er herudover tillagt enerettigheder, f.eks. i forbindelse med erklæringer om landbrugsejendomme og efter byggelovgivningen.

Personer med beskikkelse efter lovens § 2 vil være omfattet af lovens bestemmelser som landinspektører med beskikkelse, og skal således overholde regler om habilitet,

erhvervsansvarsforsikring og lovens øvrige bestemmelser. Landinspektørnævnets kompetence vil således også omfatte personer, som har opnået beskikkelse efter lovens § 2.

Afholdelse af skelforretninger, efter udstykningslovens §§ 35-37 er dog forbeholdt for landinspektører med beskikkelse efter lovens § 1, jf. lovens § 4, stk. 2, 2. pkt.

Afholdelse af skelforretninger indebærer udøvelse af offentlig myndighed, og er som sådan undtaget fra princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 51.

For den nærmere beskrivelse af princippet om delvis adgang henvises til lovforslagets § 9 og bemærkningerne hertil, samt anerkendelsesdirektivets artikel 4f.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætte regler om behandlingen af ansøgninger om beskikkelse efter stk. 1. De nuværende sagsbehandlingsregler i bekendtgørelse om beskikkelse som landinspektør m.v. (bekendtgørelse nr. 703 af 17. juni 2013) forventes tilpasset, sådan at de fremover også vil gælde for ansøgninger om delvis adgang til at udøve landinspektørvirksomhed fra personer, som opfylder betingelserne i anerkendelsesdirektivets artikel 4f.

Til nr. 4

Som konsekvens af nr. 3, foreslås eneretten efter den nuværende § 4, stk. 1 udvidet med personer, som efter lovens § 2 har opnået specifik adgang til at udføre matrikulære arbejder. Afholdelse af skelforretninger vil dog fortsat kræve beskikkelse efter lovens § 1 (se bemærkningerne til nr. 3).

Til § 23

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.